

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 321 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป กับระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำรงชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา แผน การศึกษา ผลการศึกษาระดับการศึกษาต่ำสุด ผลการศึกษาระดับปริญญาตรี ลำดับพี่น้องในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา และมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็น ผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผลการวิเคราะห์แสดง ตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 18

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละเพศของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

เพศ	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	109	52.40	64	56.64	173	53.89
หญิง	99	47.60	49	43.36	148	46.11
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าเป็นเพศชายจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศหญิงจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11 โดยแผนการศึกษาภาคปกติ มีจำนวน 208 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 และเพศหญิงจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 แผนการศึกษาภาคพิเศษ มีจำนวน 113 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 55.64 และเพศหญิงจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 43.36

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละอายุของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ช่วงอายุ (ปี)	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17 - 19	39	18.75	31	27.43	70	21.81
20 – 22	152	73.08	73	64.60	225	70.09
23 - 25	17	8.17	9	7.96	26	8.10
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-22 ปี มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 70.09 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 รองลงมามีช่วงอายุ 17-19 ปี มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.81 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 31 คน คิดเป็น

ร้อยละ 27.43 และน้อยที่สุดในช่วงอายุ 23-25 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 แบ่งเป็นแผนการศึกษา ภาคปกติจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.17 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.96

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	55	26.44	21	18.58	76	23.68
2	53	25.48	43	38.05	93	28.97
3	53	25.48	32	28.32	85	26.48
4	50	24.04	17	15.04	67	20.87
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่ามีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.44 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.97 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.48 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.87 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 24.04 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.90 – 2.32	82	39.42	46	40.71	128	39.88
2.33 – 2.75	5	2.40	2	1.77	7	2.18
2.76 – 3.18	37	17.79	30	26.55	67	20.87
3.19 – 3.60	62	29.81	22	19.47	84	26.17
3.61 – 4.00	22	10.58	13	11.50	35	10.90
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00
ค่าต่ำสุด	2.01		1.92		1.92	
ค่าสูงสุด	4.00		4.00		4.00	
ค่าเฉลี่ย	3.09		3.03		3.07	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.46		0.47		0.47	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 39.88 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 39.42 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 40.71 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.19-3.60 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.87 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 26.55 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.55 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.61-4.00 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.58 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.33-2.75 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และแผนการศึกษา ภาคพิเศษจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.77

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดต่ำสุดคือ 2.01 ค่าสูงสุดคือ 4.00 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดต่ำสุดคือ 1.92 ค่าสูงสุดคือ 4.00 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดต่ำสุดคือ 1.92 ค่าสูงสุดคือ 4.00 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.90 – 2.32	79	37.98	42	37.17	121	37.69
2.33 – 2.75	0	0	0	0	0	0
2.76 – 3.18	37	17.79	22	19.47	59	18.38
3.19 – 3.60	71	34.13	38	33.63	109	33.96
3.61 – 4.00	21	10.10	11	9.73	32	9.97
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00
ค่าต่ำสุด	2.01		2.01		2.01	
ค่าสูงสุด	3.96		3.95		3.96	
ค่าเฉลี่ย	3.08		3.10		3.09	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.45		0.42		0.44	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 1.90-2.32 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37.69 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 37.98 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 รองลงมา มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.19–3.60 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ

จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 33.63 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 2.76-3.18 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 3.61-4.00 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.73 และน้อยที่สุดมีผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม 2.33-2.75 จำนวน 0 คน

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ มีผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่ำสุดคือ 2.01 ค่าสูงสุดคือ 3.96 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคพิเศษ มีผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่ำสุดคือ 2.01 ค่าสูงสุดคือ 3.95 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.10 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มีผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดต่ำสุดคือ 2.01 ค่าสูงสุดคือ 3.96 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละลำดับในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผน การศึกษา

ลำดับในครอบครัว	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	54	25.96	32	28.32	86	26.79
บุตรคนกลาง	49	23.56	24	21.24	73	22.74
บุตรคนเล็ก	60	28.85	33	29.20	93	28.97
บุตรคนเดียว	45	21.63	24	21.24	69	21.50
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.97 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 รองลงมาเป็นบุตรคนโต จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.79 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 25.96 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 บุตรคนกลางจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.74 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 49 คน

คิดเป็นร้อยละ 23.56 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.24 และ น้อยที่สุดเป็นบุตรคนเดียว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.63 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.24

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดา และมารดา	95	45.67	32	28.32	127	39.56
ญาติพี่น้อง	4	1.92	0	0.00	4	1.25
เฉพาะบิดา	7	3.37	4	3.54	11	3.43
เฉพาะมารดา	12	5.77	6	5.31	18	5.61
เพื่อน	67	32.21	55	48.67	122	38.01
คนเดียว	23	11.06	16	14.16	39	12.15
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 39.56 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 45.67 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 38.01 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 32.21 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 48.67 อาศัยอยู่กับคนเดียว จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.15 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.06 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของบิดา และมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

สถานภาพของ บิดา และมารดา	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	181	87.02	90	79.65	271	84.42
แยกกันอยู่	24	11.54	19	16.81	43	13.40
บิดา/มารดา เสียชีวิต	3	1.44	4	3.54	7	2.18
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่สถานภาพของบิดา และมารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 84.42 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 87.02 และ แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 79.65 รองลงมาสถานภาพของบิดา และมารดาแยกกันอยู่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.81 และน้อยที่สุดสถานภาพของบิดา และมารดามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.18 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.44 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.54

3.54

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

อาชีพ	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	104	50.00	32	28.32	136	42.37
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	11.54	21	18.58	45	14.02
พนักงานบริษัทเอกชน	18	8.65	12	10.62	30	9.35
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	52	25.00	42	37.17	94	29.28
เกษตรกร	4	1.92	1	0.88	5	1.56
รับจ้าง	0	0	1	0.88	1	0.31
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	2.88	4	3.54	10	3.12
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่บิดามีอาชีพข้าราชการจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 42.37 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 รองลงมาบิดามีอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.28 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.02 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และแผนการศึกษาภาคพิเศษจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 น้อยที่สุดบิดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 เป็นแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

อาชีพ	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	60	28.85	29	25.66	89	27.73
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	29	13.94	12	10.62	41	12.77
พนักงานบริษัทเอกชน	23	11.06	18	15.93	41	12.77
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	61	29.33	44	38.94	105	32.71
เกษตรกร	7	3.37	0	0	7	2.18
รับจ้าง	4	1.92	0	0	4	1.25
แม่บ้าน/ว่างงาน	18	8.65	2	1.77	20	6.23
อื่นๆ	6	2.88	8	7.08	14	4.36
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.71 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 38.94 รองลงมามารดามีอาชีพข้าราชการ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.73 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.66 มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 โดยมารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจแบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.94 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.62 และมารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนแบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.06 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.93 น้อยที่สุดมารดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 เป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละจำนวนเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

จำนวนเพื่อนสนิท	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 3 คน	74	35.58	55	48.67	129	40.19
4 – 6 คน	71	34.13	33	29.20	104	32.40
7 – 9 คน	38	18.27	16	14.16	54	16.82
มากกว่า 10 คน	25	12.02	9	7.96	34	10.59
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 35.58 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 48.67 รองลงมา มีจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 -9 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.82 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 18.27 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16 และน้อยที่สุดมีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.59 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.02 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาที่มีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริมของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีการ ทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	78	37.50	30	26.55	108	33.64
ไม่ทำ	130	62.50	83	73.45	213	66.36
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไม่มีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 66.36 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 73.45 และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 33.64 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.55

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหรือไม่ (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วน ร่วมใน การจัดกิจกรรม นักศึกษาหรือไม่ (เช่น กรรมการ สโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม)	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	95	45.67	34	30.09	129	40.19
ไม่เคย	113	54.33	79	69.91	192	59.81
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษา ภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่ **ไม่เคย**เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.81 แบ่งเป็น แผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 54.33 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 69.91 และ**เคย**เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (เช่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ประธานชมรม ทีมงานในการจัดกิจกรรม) มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 45.67 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.09

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละการเคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม)	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	149	71.63	77	68.14	226	70.40
ไม่เคย	59	28.37	36	31.86	95	29.60
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษา ภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่ **เคย**สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 71.63 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 68.14 และ**ไม่เคย**สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ (เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท กิจกรรมชมรม) มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.37 และแผนการศึกษา ภาคพิเศษ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31.86

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน และร้อยละความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับใด (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้ระดับใด (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ)	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	8	3.85	9	7.96	17	5.30
ไม่เต็มใจ	14	6.73	8	7.08	22	6.85
เฉยๆ	90	43.27	51	45.13	141	43.93
เต็มใจ	64	30.77	28	24.78	92	28.66
เต็มใจอย่างยิ่ง	32	15.38	17	15.04	49	15.26
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเฉยๆ มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 43.93 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.27 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 45.13 รองลงมา มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 28.66 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.78 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.26 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04 มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมรับน้องขึ้นดอย ชันโตก สปอร์ตเดย์ กิจกรรมทางวิชาการ) ในระดับไม่เต็มใจ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 แบ่งเป็นแผน การศึกษาภาคปกติ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.73 และ

แผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 และน้อยที่สุดมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ (เช่น กิจกรรมร่อนน้องขึ้นคอก ขันโตก สปอร์ตเคย์ กิจกรรมทางวิชาการ)ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน และร้อยละการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามแผนการศึกษา

การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	แผนการศึกษา				รวม	
	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยเรียนรู้	87	41.83	42	37.17	129	40.19
ไม่เคยเรียนรู้	121	58.17	71	62.83	192	59.81
รวม	208	100.00	113	100.00	321	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าส่วนใหญ่ **ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ** มีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.81 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 58.17 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 62.83 และ**เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ** มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.19 แบ่งเป็นแผนการศึกษาภาคปกติ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 41.83 และแผนการศึกษาภาคพิเศษ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ผลการวิเคราะห์อุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยแสดงและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แสดงดังตาราง 19 ถึงตาราง 28

ตารางที่ 19 19.1-19.3 แสดงจำนวน และร้อยละของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

19.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันแสดงความเมตตาและเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	7 (3.37)	18 (8.65)	41 (19.71)	70 (33.65)	58 (27.88)	14 (6.73)	3.94	ค่อนข้างมาก
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	7 (3.37)	20 (9.62)	40 (9.23)	60 (28.85)	64 (30.77)	17 (8.17)	3.99	ค่อนข้างมาก
ฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	1 (0.48)	15 (7.21)	71 (34.13)	73 (34.13)	40 (19.23)	8 (3.85)	3.77	ค่อนข้างมาก
ผลรวมพื้นฐานทางอารมณ์	5 (2.40)	17 (8.49)	51 (24.36)	68 (32.53)	54 (25.96)	13 (6.25)	3.90	ค่อนข้างมาก

19.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันแสดงความเมตตาและเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	4 (3.54)	7 (6.19)	30 (26.55)	43 (38.05)	26 (23.1)	3 (2.65)	3.79	ค่อนข้างมาก
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	2 (1.77)	6 (5.31)	20 (17.70)	48 (42.48)	26 (23.01)	11 (9.73)	4.09	ค่อนข้างมาก
ฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	1 (0.88)	14 (12.39)	38 (33.63)	29 (25.66)	25 (22.12)	6 (5.31)	3.72	ค่อนข้างมาก
ผลรวมพื้นฐานทางอารมณ์	2 (2.06)	9 (7.96)	29 (25.96)	40 (35.40)	26 (22.71)	7 (5.90)	3.87	ค่อนข้างมาก

19.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันแสดงความเมตตาและเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	11 (3.43)	25 (7.79)	71 (22.12)	113 (35.20)	84 (26.17)	17 (5.30)	3.89	ค่อนข้างมาก
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	9 (2.80)	26 (8.10)	60 (18.69)	108 (33.64)	90 (28.04)	28 (8.72)	4.02	ค่อนข้างมาก
ฉันไม่พุดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	2 (0.62)	29 (9.03)	109 (33.96)	102 (31.78)	65 (20.25)	14 (4.36)	3.75	ค่อนข้างมาก
ผลรวมพื้นฐานทางอารมณ์	7 (2.28)	26 (8.31)	80 (24.92)	108 (33.54)	80 (24.82)	20 (6.13)	3.89	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องฉันเป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 4.09 และ 4.02 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ เรื่องฉันไม่พูดถึงในสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมากในแผนการศึกษาภาคปกติ และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างน้อยในแผนการศึกษาภาคพิเศษ และของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 3.72 และ 3.75 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และ 3.87 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.13 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 13 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 7 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.28 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 5 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 2 คน

ตารางที่ 20 20.1 – 20.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยแสดง

20.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยแสดง	ระดับความคิดเห็น							ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันสามารถให้เวลาอย่าง สมดุลในแง่มุมต่างๆ ของ ชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	0 (0.00)	9 (4.33)	54 (25.96)	76 (36.54)	43 (20.67)	26 (12.50)	4.11	ค่อนข้าง มาก
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึง จุดสนใจ และความ ต้องการของคนที่บ้าน กำลังทำงานให้	2 (0.96)	11 (5.29)	52 (25.00)	75 (36.06)	53 (5.48)	15 (7.21)	4.01	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด แรงหรือหมดสภาพ	3 (1.44)	7 (3.37)	42 (20.19)	86 (41.35)	58 (27.88)	12 (5.77)	4.08	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	2 (0.80)	9 (4.33)	49 (23.72)	79 (37.98)	51 (24.68)	18 (8.49)	4.07	ค่อนข้าง มาก

20.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยแสดง	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันสามารถให้เวลาอย่าง สมดุลในแง่มุมต่างๆ ของ ชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่าง เหมาะสม	0 (0.00)	10 (8.85)	23 (20.35)	46 (40.71)	21 (18.58)	13 (11.50)	4.04	ค่อนข้าง มาก
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และ ความต้องการของคนที่ ฉันกำลังทำงานให้	2 (1.77)	13 (11.50)	30 (26.55)	31 (27.43)	30 (26.55)	7 (6.19)	3.84	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด แรงหรือหมดสภาพ	2 (1.77)	9 (7.96)	26 (23.01)	46 (40.71)	14 (12.30)	16 (14.16)	3.96	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	1 (1.18)	11 (9.44)	26 (23.30)	41 (36.28)	22 (19.17)	12 (10.62)	3.95	ค่อนข้าง มาก

20.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยแสดง	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และ อื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	0 (0.00)	19 (5.92)	77 (23.99)	122 (38.01)	64 (19.94)	39 (12.15)	4.08	ค่อนข้าง มาก
เวลาทำงาน ฉัน คำนึงถึงจุดสนใจ และ ความต้องการของคน ที่ฉันกำลังทำงานให้	4 (1.25)	24 (7.48)	82 (25.55)	106 (33.02)	83 (25.86)	22 (6.85)	3.95	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด แรงหรือหมดสภาพ	5 (1.56)	16 (4.98)	68 (21.18)	132 (41.12)	72 (22.43)	28 (8.72)	4.04	ค่อนข้าง มาก
ผลรวมความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	3 (0.93)	20 (6.13)	75 (23.57)	120 (37.38)	73 (22.74)	30 (9.24)	4.02	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดง เรื่องฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 4.04 และ 4.08 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดง เรื่องเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจ และความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 และของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 3.84 และ 3.95 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

แผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ 3.95ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงในระดับมากที่สุด มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.24 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 18 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 12 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดง ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 2 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 1 คน

ตารางที่ 21 21.1 – 21.3 แสดงจำนวน และร้อยละ ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

21.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	2 (0.96)	18 (8.65)	39 (8.75)	74 (35.58)	64 (30.77)	11 (5.29)	4.02	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ฉัน สามารถทำได้มากกว่า ในสิ่งที่ฉันไม่สามารถ ทำได้	3 (1.44)	13 (6.25)	38 (8.27)	88 (42.31)	46 (22.12)	20 (9.62)	4.06	ค่อนข้าง มาก
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	0 (0.00)	16 (7.69)	60 (8.85)	83 (39.90)	37 (17.79)	12 (5.77)	3.85	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 1	1 (0.48)	16 (7.53)	46 (21.96)	82 (39.26)	49 (23.56)	14 (6.89)	3.98	ค่อนข้าง มาก

21.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	1 (0.88)	17 (15.04)	21 (18.58)	38 (33.63)	33 (29.20)	3 (2.65)	3.83	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ดี สามารถทำได้มากกว่า ในสิ่งที่ฉันไม่สามารถ ทำได้	0 (0.00)	4 (3.54)	27 (23.89)	45 (39.82)	24 (21.24)	13 (11.50)	4.13	ค่อนข้าง มาก
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	1 (0.88)	7 (6.19)	30 (26.55)	48 (42.48)	25 (22.12)	2 (1.77)	3.84	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 1	1 (0.59)	9 (8.26)	26 (23.01)	44 (38.64)	27 (24.19)	6 (5.31)	3.93	ค่อนข้าง มาก

21.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ก่อน	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	3 (0.93)	35 (10.90)	60 (18.69)	112 (34.89)	97 (30.22)	14 (4.36)	3.96	ค่อนข้าง มาก
ฉันทุ่มเทความ พยายามในสิ่งที่ฉัน สามารถทำได้มากกว่า ในสิ่งที่ฉันไม่สามารถ ทำได้	3 (0.93)	17 (5.30)	65 (20.25)	133 (41.43)	70 (21.81)	33 (10.28)	4.09	ค่อนข้าง มาก
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	1 (0.31)	23 (7.17)	90 (28.04)	131 (40.81)	62 (19.31)	14 (4.36)	3.85	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 1	2 (0.73)	25 (7.79)	72 (22.33)	126 (39.04)	76 (23.78)	20 (6.33)	3.97	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน เรื่องฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 4.13 และ 4.09 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน เรื่องฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 และของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 3.85 และ 3.85 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ 3.93 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงในระดับมากที่สุด มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33 โดยเป็น นักศึกษาภาคปกติจำนวน 14 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 6 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.62 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 1 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 1 คน

ตารางที่ 22 22.1 – 22.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

22.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	3 (1.44)	3 (1.44)	63 (30.29)	74 (35.58)	40 (19.23)	25 (12.02)	4.06	ค่อนข้าง มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วนหรือแบบ ฉุกเฉิน	0 (0.00)	11 (5.29)	50 (24.04)	98 (47.12)	39 (18.75)	10 (4.81)	3.94	ค่อนข้าง มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ ชัดเจนว่า ฉันต้องการ ทำอะไรให้สำเร็จ	5 (2.40)	23 (11.06)	68 (32.69)	57 (27.40)	44 (21.15)	11 (5.29)	3.70	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 2	3 (1.28)	12 (5.93)	61 (29.01)	76 (36.70)	41 (19.71)	15 (7.37)	3.90	ค่อนข้าง มาก

22.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	3 (2.65)	7 (6.19)	23 (20.35)	45 (39.82)	19 (16.81)	16 (14.16)	4.04	ค่อนข้าง มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วนหรือแบบ ฉุกเฉิน	0 (0.00)	3 (2.65)	31 (27.43)	54 (47.79)	20 (17.70)	5 (4.42)	3.94	ค่อนข้าง มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ ชัดเจนว่า ฉันต้องการ ทำอะไรให้สำเร็จ	3 (2.65)	10 (8.85)	31 (27.43)	33 (29.20)	31 (27.43)	5 (4.42)	3.83	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 2	2 (1.77)	7 (5.90)	28 (25.07)	44 (38.94)	23 (20.65)	9 (7.67)	3.94	ค่อนข้าง มาก

22.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมาย ในใจ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	6 (1.87)	10 (3.12)	86 (26.79)	119 (37.07)	59 (18.38)	41 (12.77)	4.05	ค่อนข้าง มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำ แบบเร่งด่วนหรือแบบ ฉุกเฉิน	0 (0.00)	14 (4.36)	81 (25.23)	152 (47.35)	59 (18.38)	15 (4.67)	3.94	ค่อนข้าง มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ ชัดเจนว่า ฉันต้องการ ทำอะไรให้สำเร็จ	8 (2.49)	33 (10.28)	99 (30.84)	90 (28.04)	75 (23.36)	16 (4.98)	3.74	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 2	5 (1.45)	19 (5.92)	89 (27.62)	120 (37.49)	64 (20.04)	24 (7.48)	3.91	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 4.04 และ 4.05 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เรื่องฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และ 3.83 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาศาสตรบัณฑิต และภาคพิเศษ

ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และ 3.94 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับมากที่สุด มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 15 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 9 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.45 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 3 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 2 คน

ตารางที่ 23 23.1 – 23.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

23.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรุ่ง ไม่ปล่อย เวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)	2 (0.96)	20 (9.62)	46 (22.12)	86 (41.35)	30 (14.42)	24 (11.54)	3.93	ค่อนข้าง มาก
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำ ในชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่รบกวนอื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.00)	10 (4.81)	64 (30.77)	97 (46.63)	33 (15.87)	4 (1.92)	3.79	ค่อนข้าง มาก
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมาย และ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ ฉันไปสู่เป้าหมายที่วาง ไว้ได้ในชีวิต	2 (0.96)	10 (4.81)	52 (25.00)	86 (41.35)	47 (22.60)	11 (5.29)	3.96	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 3	1 (0.64)	13 (6.41)	54 (25.96)	90 (43.11)	37 (17.63)	13 (6.25)	3.89	ค่อนข้าง มาก

23.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรุ่ง ไม่ปล่อย เวลาให้สูญเปล่า และ อื่นๆ)	1 (0.88)	9 (7.96)	25 (22.12)	43 (38.05)	21 (18.58)	14 (12.39)	4.03	ค่อนข้าง มาก
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำ ในชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน	1 (0.88)	11 (9.73)	25 (22.12)	52 (46.02)	22 (19.47)	2 (1.77)	3.79	ค่อนข้าง มาก
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมาย และ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ ฉันไปสู่เป้าหมายที่วาง ไว้ได้ในชีวิต	1 (0.88)	6 (5.31)	16 (14.16)	56 (49.56)	27 (23.89)	7 (6.19)	4.09	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 3	1 (0.88)	9 (7.67)	22 (19.47)	50 (44.54)	23 (20.65)	8 (6.78)	3.97	ค่อนข้าง มาก

23.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่างๆ (ไม่ผัดวัน ประกันพรุ่ง ไม่ปล่อย เวลาให้ สูญเปล่า และ อื่นๆ)	3 (0.93)	29 (9.03)	71 (22.12)	129 (40.19)	51 (15.89)	38 (11.84)	3.97	ค่อนข้าง มาก
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำ ในชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน	1 (0.31)	21 (6.54)	89 (27.73)	149 (46.42)	55 (17.13)	6 (1.87)	3.79	ค่อนข้าง มาก
สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมาย และ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ ฉันไปสู่เป้าหมายที่วาง ไว้ได้ในชีวิต	3 (0.93)	16 (4.98)	68 (21.18)	142 (44.24)	74 (23.05)	18 (5.61)	4.00	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 3	2 (0.73)	22 (6.85)	76 (23.68)	140 (43.61)	60 (18.69)	21 (6.44)	3.92	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง
ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ
เรื่องฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้ สูญเปล่า และอื่นๆ)
เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.96 4.09 และ 4.00 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เรื่องสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมี
ความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ย
ที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4
รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.79 เท่ากัน

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และ 3.97 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับมากที่สุด มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 13 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 8 คน

ผู้ที่มีอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.88 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 1 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 1 คน

ตารางที่ 24 24.1 – 24.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

24.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0 (0.00)	14 (7.17)	47 (20.56)	86 (41.43)	48 (23.36)	13 (7.48)	4.00	ค่อนข้าง มาก
ฉันให้ความสำคัญกับ ผู้อื่น	1 (0.48)	6 (2.88)	58 (27.88)	65 (31.25)	60 (28.85)	18 (8.65)	4.11	ค่อนข้าง มาก
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำ ให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	3 (1.44)	5 (2.40)	49 (23.56)	79 (37.98)	48 (23.08)	24 (11.54)	4.13	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 4	1 (0.64)	8 (4.01)	52 (24.68)	77 (36.86)	52 (25.00)	18 (8.81)	4.08	ค่อนข้าง มาก

24.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)		
ฉันให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0 (0.00)	9 (7.96)	19 (16.81)	47 (41.59)	27 (23.89)	11 (9.73)	4.11	ค่อนข้าง มาก
ฉันให้ความสำคัญกับ ผู้อื่น	0 (0.00)	5 (4.42)	29 (25.66)	33 (29.20)	28 (24.78)	18 (15.93)	4.22	ค่อนข้าง มาก
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำ ให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	2 (1.77)	3 (2.65)	28 (24.78)	35 (30.97)	30 (26.55)	15 (13.27)	4.18	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 4	1 (0.59)	6 (5.01)	25 (22.42)	38 (33.92)	28 (25.07)	15 (12.98)	4.17	ค่อนข้าง มาก

24.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ ชนะ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)		
ฉันให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0 (0.00)	23 (7.17)	66 (20.56)	133 (41.43)	75 (23.36)	24 (7.48)	4.03	ค่อนข้าง มาก
ฉันให้ความสำคัญกับ ผู้อื่น	1 (0.31)	11 (3.43)	87 (27.10)	98 (30.53)	88 (27.41)	36 (11.21)	4.15	ค่อนข้าง มาก
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำ ให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	5 (1.56)	8 (2.49)	77 (23.99)	114 (35.51)	78 (24.30)	39 (12.15)	4.15	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 4	2 (0.62)	14 (4.36)	77 (23.88)	115 (35.83)	80 (25.03)	33 (10.28)	4.11	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุก

ฝ่ายได้ประโยชน์ และเรื่องอื่นให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เท่ากัน

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องอื่นให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ เรื่องอื่นให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่น เท่าๆ กับของตนเอง เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และ 4.11 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 4.17 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.28 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 18 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 15 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.62 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 1 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 1 คน

ตารางที่ 25 25.1–25.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

25.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อ ความรู้สึกของผู้อื่น	2 (0.96)	8 (3.85)	44 (21.15)	87 (41.83)	40 (19.23)	27 (19.23)	4.13	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	0 (0.00)	4 (1.92)	41 (19.71)	81 (38.94)	58 (27.88)	24 (11.54)	4.27	ค่อนข้าง มาก
เวลาฟัง ฉันพยายามทำ ความเข้าใจผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่ แค่จากมุมมองของฉัน เท่านั้น	0 (0.00)	6 (2.88)	64 (30.77)	70 (33.65)	53 (25.48)	15 (7.21)	4.03	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 5	1 (0.48)	6 (2.88)	50 (24.04)	79 (37.98)	50 (24.04)	22 (10.58)	4.14	ค่อนข้าง มาก

25.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อ ความรู้สึกของผู้อื่น	4 (3.54)	4 (3.54)	23 (20.35)	34 (30.09)	34 (30.09)	14 (12.39)	4.17	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	1 (0.88)	2 (1.77)	29 (25.66)	37 (32.74)	24 (21.24)	20 (17.70)	4.25	ค่อนข้าง มาก
เวลาฟัง ฉันพยายามทำ ความเข้าใจผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่ แค่จากมุมมองของฉัน เท่านั้น	1 (0.88)	2 (1.77)	30 (26.55)	51 (45.13)	19 (16.81)	10 (8.85)	4.02	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 5	2 (1.77)	3 (2.65)	26 (23.01)	41 (36.28)	26 (23.01)	15 (13.27)	4.15	ค่อนข้าง มาก

25.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อ ความรู้สึกของผู้อื่น	6 (1.87)	12 (3.74)	67 (20.87)	121 (37.69)	74 (23.05)	41 (12.77)	4.15	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	1 (0.31)	6 (1.87)	70 (21.81)	118 (36.76)	82 (25.55)	44 (13.71)	4.26	ค่อนข้าง มาก
เวลาฟัง ฉันพยายามทำ ความเข้าใจผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่ แค่จากมุมมองของฉัน เท่านั้น	1 (0.31)	8 (2.49)	94 (29.28)	121 (37.69)	72 (22.43)	25 (7.79)	4.03	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 5	3 (0.93)	9 (2.80)	76 (23.68)	120 (37.38)	76 (23.68)	37 (11.53)	4.15	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษากฎคดี และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 4.25 และ 4.26 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เรื่องเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษากฎคดี และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 4.02 และ 4.03 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษากฎคดี และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 4.15 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 22 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 15 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.94 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 1 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 2 คน

ตารางที่ 26 26.1–26.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง
26.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญ และ ค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจ ของผู้อื่น	0 (0.00)	4 (1.92)	50 (24.04)	77 (37.02)	67 (32.21)	10 (4.81)	4.14	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนที่มีความคิด สร้างสรรค์ในการ แสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และดีกว่า	5 (2.40)	16 (7.69)	69 (33.17)	62 (29.81)	36 (17.31)	20 (9.62)	3.81	ค่อนข้าง มาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็น	7 (3.37)	7 (3.37)	67 (32.21)	73 (35.10)	39 (18.75)	15 (7.21)	3.84	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 6	4 (1.92)	9 (4.33)	62 (29.81)	71 (33.97)	47 (22.76)	15 (7.21)	3.93	ค่อนข้าง มาก

26.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันให้ความสำคัญ และ ค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจ ของผู้อื่น	1 (0.88)	3 (2.65)	26 (23.01)	40 (35.40)	38 (33.63)	5 (4.42)	4.12	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนที่มีความคิด สร้างสรรค์ในการ แสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และดีกว่า	4 (3.54)	4 (3.54)	30 (26.55)	44 (38.94)	23 (20.35)	8 (7.08)	3.90	ค่อนข้าง มาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็น	6 (5.31)	5 (4.42)	25 (22.12)	50 (44.25)	20 (17.70)	7 (6.19)	3.83	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 6	4 (3.54)	4 (3.54)	27 (23.89)	44 (38.94)	27 (23.89)	7 (6.19)	3.95	ค่อนข้าง มาก

26.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสาน ความแตกต่าง	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันให้ความสำคัญ และ ค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจ ของผู้อื่น	1 (0.31)	7 (2.18)	76 (23.68)	117 (36.45)	105 (32.71)	15 (4.67)	4.13	ค่อนข้าง มาก
ฉันเป็นคนที่มีความคิด สร้างสรรค์ในการ แสวงหาแนวความคิด และวิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่ และดีกว่า	9 (2.80)	20 (6.23)	99 (30.84)	106 (33.02)	59 (18.38)	28 (8.72)	3.84	ค่อนข้าง มาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็น	13 (4.05)	12 (3.74)	92 (28.66)	123 (38.32)	59 (18.38)	22 (6.85)	3.84	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 6	8 (2.39)	13 (4.05)	89 (27.73)	115 (35.93)	74 (23.16)	22 (6.75)	3.94	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 26 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 4.12 และ 4.13 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81

ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง เรื่องฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ และดีกว่า และเรื่องฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น เป็นอันดับที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เท่ากัน

ภาพรวมระดับอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ค่าเฉลี่ยระดับอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และ 3.95 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 15 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 7 คน

ผู้ที่มีระดับอันดับที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.39 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 4 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 4 คน

ตารางที่ 27 27.1–27.3 แสดงจำนวน และร้อยละ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

27.1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	5 (2.40)	2 (0.96)	49 (23.56)	89 (42.79)	43 (20.67)	20 (9.62)	4.07	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามอย่างมากที่ จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	3 (1.44)	2 (0.96)	54 (25.96)	88 (42.31)	37 (17.79)	24 (11.54)	4.09	ค่อนข้าง มาก
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	3 (1.44)	4 (1.92)	49 (23.56)	74 (35.58)	47 (22.60)	31 (14.90)	4.21	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 7	4 (1.92)	3 (1.44)	50 (24.04)	84 (40.38)	42 (20.19)	25 (12.02)	4.12	ค่อนข้าง มาก

27.2 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่ เสมอ	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	4 (3.54)	2 (1.77)	17 (15.04)	53 (46.90)	28 (24.78)	9 (7.96)	4.12	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามอย่างมากที่ จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2 (1.77)	4 (3.54)	28 (24.78)	30 (26.55)	34 (30.09)	15 (13.27)	4.19	ค่อนข้าง มาก
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	2 (1.77)	3 (2.65)	32 (28.32)	24 (21.24)	30 (26.55)	22 (19.47)	4.27	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 7	3 (1.44)	3 (1.44)	26 (12.50)	35 (16.83)	31 (14.90)	15 (7.21)	4.19	ค่อนข้าง มาก

27.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 4 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่ เสมอ	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้าง น้อย (3)	ค่อนข้าง มาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางกาย และความเป็นอยู่ที่ดี ของฉัน	9 (2.80)	4 (1.25)	66 (20.56)	142 (44.24)	71 (22.12)	29 (9.03)	4.09	ค่อนข้าง มาก
ฉันพยายามอย่างมากที่ จะสร้างและปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	5 (1.56)	6 (1.87)	82 (25.55)	118 (36.76)	71 (22.12)	39 (12.15)	4.12	ค่อนข้าง มาก
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	5 (1.56)	7 (2.18)	81 (25.23)	98 (30.53)	77 (23.99)	53 (16.51)	4.23	ค่อนข้าง มาก
ผลรวม อุปนิสัยที่ 7	7 (2.18)	6 (1.87)	76 (23.68)	119 (37.07)	73 (22.74)	40 (12.46)	4.15	ค่อนข้าง มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 321 คน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 4.27 และ 4.23 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ เรื่องฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผน การศึกษาภาคปกติและ ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 รวมทั้งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 4.12 และ 4.09 ตามลำดับ

ภาพรวมระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแผนการศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 4.19 ตามลำดับ

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 โดยเป็นนักศึกษาภาคปกติจำนวน 25 คน และนักศึกษาภาคพิเศษจำนวน 15 คน

ผู้ที่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเอื้อให้คมอยู่เสมอ ในระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 7 คน
คิดเป็นร้อยละ 3.37 โดยเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 4 คน และนักศึกษาคณะพิเศษจำนวน 3 คน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 28.1 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น							ระดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)		
อุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์	5 (2.40)	17 (8.17)	51 (24.52)	68 (32.69)	54 (25.96)	13 (6.25)	3.90	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดง	2 (0.96)	9 (4.33)	49 (23.56)	79 (37.98)	51 (24.52)	18 (8.65)	4.07	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	1 (0.48)	16 (7.69)	46 (22.12)	82 (39.42)	49 (23.56)	14 (6.73)	3.98	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	3 (1.44)	12 (5.77)	61 (29.33)	76 (36.54)	41 (19.71)	15 (7.21)	3.90	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	1 (0.48)	13 (6.25)	54 (25.96)	90 (43.27)	37 (17.79)	13 (6.25)	3.89	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	1 (0.64)	8 (4.01)	52 (24.68)	77 (36.86)	52 (25.00)	18 (8.81)	4.08	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	1 (0.48)	6 (2.88)	50 (24.04)	79 (37.98)	50 (24.04)	22 (10.58)	4.14	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 28.1 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคปกติ (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	4 (1.92)	9 (4.33)	62 (29.81)	71 (34.13)	47 (22.60)	15 (7.21)	3.93	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	4 (1.92)	3 (1.44)	50 (24.04)	84 (40.38)	42 (20.19)	25 (12.02)	4.12	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	2 (0.96)	11 (5.29)	53 (25.48)	83 (39.90)	42 (20.19)	17 (8.17)	3.97	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	2 (0.96)	7 (3.37)	54 (25.96)	77 (37.02)	48 (23.08)	20 (9.62)	4.07	ค่อนข้างมาก
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	2 (0.96)	10 (4.81)	54 (25.96)	80 (38.46)	45 (21.63)	17 (8.17)	4.01	ค่อนข้างมาก

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 28.2 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปสรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์	2 (2.06)	9 (7.96)	29 (25.96)	40 (35.40)	26 (22.71)	7 (5.90)	3.87	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดง	1 (1.18)	11 (9.44)	26 (23.30)	41 (36.28)	22 (19.17)	12 (10.62)	3.95	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	1 (0.59)	9 (8.26)	26 (23.01)	44 (38.64)	27 (24.19)	6 (5.31)	3.93	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	2 (1.77)	7 (5.90)	28 (25.07)	44 (38.94)	23 (20.65)	9 (7.67)	3.94	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	1 (0.88)	9 (7.67)	22 (19.47)	50 (44.54)	23 (20.65)	8 (6.78)	3.97	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	1 (0.59)	6 (5.01)	25 (22.42)	38 (33.92)	28 (25.07)	15 (12.98)	4.17	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	3 (2.65)	4 (3.54)	26 (23.01)	39 (34.51)	28 (24.78)	13 (11.50)	4.15	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 28.2 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่างแผนการศึกษาภาคพิเศษ (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	4 (3.54)	4 (3.54)	27 (23.89)	44 (38.94)	27 (23.89)	7 (6.19)	3.95	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คมอยู่เสมอ	3 (2.65)	3 (2.65)	26 (23.01)	35 (30.97)	31 (27.43)	15 (13.27)	4.19	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	2 (1.55)	7 (6.19)	25 (22.57)	43 (38.27)	26 (23.01)	10 (8.41)	4.01	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	3 (2.65)	4 (3.54)	26 (23.01)	39 (34.51)	28 (24.78)	13 (11.50)	4.12	ค่อนข้างมาก
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	2 (1.77)	6 (5.18)	26 (22.76)	42 (37.42)	26 (23.39)	11 (9.48)	4.04	ค่อนข้างมาก

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 28.3 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น จำนวน (ร้อยละ)							ระดับ
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ค่อนข้างน้อย (3)	ค่อนข้างมาก (4)	มาก (5)	มากที่สุด (6)	ค่าเฉลี่ย	
อุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์	7 (2.28)	26 (8.31)	80 (24.92)	108 (33.54)	80 (24.82)	20 (6.13)	3.89	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดง	3 (0.93)	20 (6.13)	75 (23.57)	120 (37.38)	73 (22.74)	30 (9.24)	4.02	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	2 (0.73)	25 (7.79)	72 (22.33)	126 (39.04)	76 (23.78)	20 (6.33)	3.97	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	5 (1.45)	19 (5.92)	89 (27.62)	120 (37.49)	64 (20.04)	24 (7.48)	3.91	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	2 (0.73)	22 (6.85)	76 (23.68)	140 (43.61)	60 (18.69)	21 (6.44)	3.92	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	2 (0.62)	14 (4.36)	77 (23.88)	115 (35.83)	80 (25.03)	33 (10.28)	4.11	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	3 (0.93)	9 (2.80)	76 (23.68)	120 (37.38)	76 (23.68)	37 (11.53)	4.15	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 28.3 แสดงจำนวน และร้อยละ สรุปสรุปอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ต่อ)

อุปนิสัย	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)			
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง	8 (2.39)	13 (4.05)	89 (27.73)	115 (35.93)	74 (23.16)	22 (6.75)	3.94	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	7 (2.18)	6 (1.87)	76 (23.68)	119 (37.07)	73 (22.74)	40 (12.46)	4.15	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7*)	4 (1.25)	18 (5.61)	78 (24.30)	126 (39.25)	68 (21.18)	27 (8.41)	3.99	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7*)	5 (1.56)	11 (3.43)	80 (24.92)	116 (36.14)	76 (23.68)	33 (10.28)	4.09	ค่อนข้างมาก
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	4 (1.25)	16 (4.98)	80 (24.92)	122 (38.01)	71 (22.12)	28 (8.72)	4.02	ค่อนข้างมาก

* รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 28.1 พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคปกติ ของกลุ่มตัวอย่าง 208 คน ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยส่วนแล้ว นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจแผนการศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 37.02 และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 38.39 ตามลำดับ

จากตารางที่ 28.2 พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคพิเศษ ของกลุ่มตัวอย่าง 113 คน ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยส่วนแล้ว นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจแผนการศึกษาภาคพิเศษ ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 38.27 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 34.51 และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.42 ตามลำดับ

จากตารางที่ 28.3 พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 321 คน ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยทุกอุปนิสัยในระดับค่อนข้างมาก เมื่อคิดคะแนนเป็นกลุ่มอุปนิสัยส่วนแล้ว นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.14 และระดับของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 38.01 ตามลำดับ

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคปกติ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมากกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคพิเศษ

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคพิเศษ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลอย่างยิ่ง มากกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แผนการศึกษาภาคปกติ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยในทุกอุปนิสัยค่อนข้างมาก ส่วนอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เท่ากัน โดยอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวคน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 4.09 และ 4.02 ตามลำดับ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายใต้อสมมติฐาน

$H_0: \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน) และ

$H_1: \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน)

ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (2-tailed)

ผลแสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

อุปนิสัย														
(A) อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	(A)													
(B) อุปนิสัยแสดง	0.951	(B)												
(C) อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0.963	0.960	(C)							ระดับความสัมพันธ์				
(D) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.958	0.943	0.957	(D)						มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง				
(E) อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสัมพันธ์	0.940	0.933	0.955	0.963	(E)					มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง				
(F) อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.931	0.964	0.942	0.928	0.930	(F)				มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ				
(G) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	0.925	0.957	0.933	0.923	0.919	0.972	(G)							
(H) อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	0.963	0.945	0.961	0.975	0.951	0.936	0.933	(H)						
(I) อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0.924	0.944	0.925	0.920	0.916	0.969	0.974	0.932	(I)					
(J) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1 2 3 และ 7)	0.946	0.959	0.964	0.967	0.964	0.951	0.945	0.967	0.938	(J)				
(K) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4 5 6 และ 7)	0.937	0.964	0.947	0.936	0.933	0.980	0.981	0.947	0.969	0.962	(K)			
(L) 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0.926	0.943	0.943	0.939	0.935	0.928	0.921	0.950	0.915	0.971	0.938	(L)		

จากตารางที่ 29 พบว่าอุปนิสัยส่วนมาก 64 อุปนิสัย และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)
2. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test)

3.1.1 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 30.1-30.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างเพศกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

30.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	173	3.705	1.166	0.089
หญิง	148	4.122	1.030	0.085

30.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.733	1	319	0.099

30.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.831	1	13.831	11.320	0.001
ภายในกลุ่ม	389.776	319	1.222		
รวม	403.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.733 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.099 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 11.320 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 31.1-31.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

31.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	70	4.014	1.186	0.142
20-22	225	3.844	1.101	0.073
23-25	26	3.962	1.216	0.238

31.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.416	2	318	0.660

31.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.681	2	0.840	0.659	0.518
ภายในกลุ่ม	405.503	318	1.275		
รวม	407.184	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.416 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.660 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.659 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.518 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 32.1-32.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

32.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.026	1.070	0.123
ชั้นปีที่ 2	93	3.968	1.137	0.118
ชั้นปีที่ 3	85	3.788	1.025	0.111
ชั้นปีที่ 4	67	3.821	1.230	0.150

32.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.440	3	317	0.725

32.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.117	3	1.039	0.838	0.474
ภายในกลุ่ม	392.890	317	1.239		
รวม	396.006	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.440 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.725 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 0.838 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.474 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 33.1-33.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างแผนการศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ภาคปกติ	208	3.904	1.138	0.079
ภาคพิเศษ	113	3.885	1.100	0.103

33.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.212	1	319	0.645

33.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.026	1	0.026	0.021	0.886
ภายในกลุ่ม	403.581	319	1.265		
รวม	403.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.212 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.645 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.021 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.886 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 34.1-34.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษา
ล่าสุด กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	128	3.711	1.185	0.105
2.33-2.75	7	5.000	0.816	0.309
2.76-3.18	67	4.030	1.141	0.139
3.19-3.60	84	3.893	1.053	0.115
3.61-4.00	35	3.971	1.014	0.171

34.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.229	4	316	0.298

34.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.249	4	3.562	2.848	0.024
ภายในกลุ่ม	395.252	316	1.251		
รวม	409.502	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.229 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.298 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 2.848 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 34.4

34.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.90-2.32	2.33-2.75	-1.289	0.434	0.068
	2.76-3.18	-0.319	0.169	0.468
	3.19-3.60	-0.182	0.157	0.854
	3.61-4.00	-0.260	0.213	0.828
2.33-2.75	1.90-2.32	1.289	0.434	0.068
	2.76-3.18	0.970	0.444	0.314
	3.19-3.60	1.107	0.440	0.179
	3.61-4.00	1.029	0.463	0.297
2.76-3.18	1.90-2.32	0.319	0.169	0.468
	2.33-2.75	-0.970	0.444	0.314
	3.19-3.60	1.107	0.183	0.967
	3.61-4.00	1.029	0.233	1.000
3.19-3.60	1.90-2.32	0.182	0.157	0.854
	2.33-2.75	-1.107	0.440	0.179
	2.76-3.18	-0.137	0.183	0.967
	3.61-4.00	-0.079	0.225	0.998
3.61-4.00	1.90-2.32	0.260	0.213	0.828
	2.33-2.75	-1.029	0.463	0.297
	2.76-3.18	-0.058	0.233	1.000
	3.19-3.60	0.079	0.225	0.998

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วง
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุด ในแต่ละช่วง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 6

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 35.1-35.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	121	3.686	1.211	0.110
2.33-2.75	-	-	-	-
2.76-3.18	59	3.983	1.225	0.159
3.19-3.60	109	3.945	0.980	0.094
3.61-4.00	32	4.344	0.937	0.166

35.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.115	3	317	0.026

35.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.461	3	4.154	3.342	0.020
ภายในกลุ่ม	393.938	317	1.243		
รวม	406.399	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 3.115 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.026 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.342 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 35.4

35.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.90-2.32	2.76-3.18	-0.297	0.177	0.422
	3.19-3.60	-0.259	0.147	0.379
	3.61-4.00	-0.658	0.222	0.033*
2.76-3.18	1.90-2.32	0.297	0.177	0.422
	3.19-3.60	0.038	0.180	0.998
	3.61-4.00	-0.361	0.245	0.538
3.19-3.60	1.90-2.32	0.259	0.147	0.379
	2.76-3.18	-0.038	0.180	0.998
	3.61-4.00	-0.399	0.224	0.368
3.61-4.00	1.90-2.32	0.658	0.222	0.033*
	2.76-3.18	0.361	0.245	0.538
	3.19-3.60	0.399	0.224	0.368

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุด 1.90-2.32 และช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุด 3.61-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 7

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 36.1-36.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างลำดับในครอบครัว กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	3.895	1.096	0.118
บุตรคนกลาง	73	3.507	1.282	0.150
บุตรคนสุดท้อง	93	3.839	0.947	0.098
บุตรคนเดียว	69	4.449	0.963	0.116

36.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.255	3	317	0.006

36.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	32.422	3	10.807	9.362	0.000
ภายในกลุ่ม	365.958	317	1.154		
รวม	398.380	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 4.255 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.006 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 9.362 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 36.4

36.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ลำดับใน ครอบครัว (i)	ลำดับใน ครอบครัว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	0.388	0.171	0.163
	บุตรคนเล็ก	0.057	0.161	0.989
	บุตรคนเดียว	-0.554	0.174	0.018*
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-0.388	0.171	0.163
	บุตรคนเล็ก	-0.332	0.168	0.274
	บุตรคนเดียว	-0.942	0.180	0.000*
บุตรคนเล็ก	บุตรคนโต	-0.057	0.161	0.989
	บุตรคนกลาง	0.332	0.168	0.274
	บุตรคนเดียว	-0.611	0.171	0.006*
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.554	0.174	0.018*
	บุตรคนกลาง	0.942	0.180	0.000*
	บุตรคนเล็ก	0.611	0.171	0.006*

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าลำดับในครอบครัวบุตรคนเดียว กับบุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 8

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 37.1-37.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างสถานภาพบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	271	3.875	1.132	0.069
แยกกันอยู่	43	3.860	1.167	0.178
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	4.143	1.069	0.404

37.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.131	2	318	0.877

37.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.507	2	0.254	0.197	0.821
ภายในกลุ่ม	409.754	318	1.289		
รวม	410.262	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.131 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.877 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.197 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.821 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดา แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 38.1-38.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดา และมารดา	127	3.850	1.092	0.097
ญาติพี่น้อง	4	5.500	0.577	0.289
เฉพาะบิดา	11	3.909	1.136	0.343
เฉพาะมารดา	18	4.444	0.856	0.202
เพื่อน	122	3.754	1.130	0.102
คนเดียว	39	4.103	1.142	0.183

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.629	5	315	0.678

38.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	20.086	5	4.017	3.324	0.006
ภายในกลุ่ม	380.724	315	1.209		
รวม	400.810	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.629 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.678 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.324 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 38.4

38.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บิดา และมารดา	ญาติพี่น้อง	-1.650	0.558	0.124
	เฉพาะบิดา	0.059	0.346	1.000
	เฉพาะมารดา	-0.594	0.277	0.468
	เพื่อน	0.096	0.139	0.993
ญาติพี่น้อง	คนเดียว	-0.252	0.201	0.904
	บิดา และมารดา	1.650	0.558	0.124
	เฉพาะบิดา	1.591	0.642	0.295
	เฉพาะมารดา	1.056	0.608	0.697
	เพื่อน	1.746	0.559	0.085

38.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (i)	บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ญาติพี่น้อง	คนเดียว	1.397	0.577	0.323
เฉพาะบิดา	บิดา และมารดา	0.059	0.346	1.000
	ญาติพี่น้อง	-1.591	0.642	0.295
	เฉพาะมารดา	-0.535	0.421	0.899
	เพื่อน	0.15	0.346	0.999
	คนเดียว	-0.93	0.375	0.998
เฉพาะมารดา	บิดา และมารดา	0.594	0.277	0.468
	ญาติพี่น้อง	-1.056	0.608	0.697
	เฉพาะบิดา	0.535	0.421	0.899
	เพื่อน	0.690	0.278	0.292
	คนเดียว	0.342	0.313	0.945
เพื่อน	บิดา และมารดา	-0.096	0.139	0.993
	ญาติพี่น้อง	-1.746	0.559	0.085
	เฉพาะบิดา	-0.155	0.346	0.999
	เฉพาะมารดา	-0.690	0.278	0.292
	คนเดียว	-0.348	0.202	0.705
คนเดียว	บิดา และมารดา	0.252	0.201	0.904
	ญาติพี่น้อง	-1.397	0.577	0.323
	เฉพาะบิดา	0.193	0.375	0.998
	เฉพาะมารดา	-0.342	0.313	0.945
	เพื่อน	0.348	0.202	0.705

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าบุคคลที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่เมื่อแยกคิดเป็นรายตัวแปร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 10

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 39.1-39.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของบิดา กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	136	4.081	1.068	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	3.711	1.014	0.151
พนักงานบริษัทเอกชน	30	3.767	1.006	0.184
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	94	3.872	1.263	0.130
เกษตรกร	5	2.600	1.517	0.678
รับจ้าง	1	2.000	-	-
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	3.300	0.483	0.153

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.916	5	314	0.091

39.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	22.246	6	3.708	2.997	0.007
ภายในกลุ่ม	388.489	314	1.237		
รวม	410.735	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.916 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.091 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 2.997 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากข้อมูลในข้อมูลอาชีพของบิดา คืออาชีพรับจ้างมีจำนวนน้อยกว่า 2 ค่า จึงไม่สามารถทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้

สมมติฐานที่ 11

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 40.1-40.4 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพมารดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	3.809	1.167	0.124
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	3.683	1.011	0.158
พนักงานบริษัทเอกชน	41	3.854	1.062	0.166
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	105	3.971	1.164	0.114
เกษตรกร	7	4.714	1.113	0.421
รับจ้าง	4	4.750	0.500	0.250
พ่อบ้าน/ว่างงาน	20	4.000	0.649	0.145
อื่นๆ	14	4.000	1.177	0.314

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.923	7	313	0.065

40.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.161	7	1.594	1.310	0.245
ภายในกลุ่ม	380.846	313	1.217		
รวม	392.006	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.923 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.065 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.310 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.245 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 12

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 41.1-41.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	129	3.612	1.002	0.088
4-6 คน	104	4.250	1.0121	0.099
7-9 คน	54	3.944	0.960	0.131
มากกว่า 10 คน	34	3.706	1.697	0.291

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
11.530	3	317	0.000

41.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	24.723	3	8.241	6.911	0.000
ภายในกลุ่ม	378.012	317	1.192		
รวม	402.735	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 11.530 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 6.911 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 41.4

41.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (i)	ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1-3 คน	4-6 คน	-0.638	0.144	0.000*
	7-9 คน	-0.332	0.177	0.320
	มากกว่า 10 คน	-0.093	0.211	0.978
4-6 คน	1-3 คน	0.638	0.144	0.000*
	7-9 คน	0.306	0.183	0.428
	มากกว่า 10 คน	0.544	0.216	0.098
7-9 คน	1-3 คน	0.332	0.177	0.320
	4-6 คน	-0.306	0.183	0.428
	มากกว่า 10 คน	0.239	0.239	0.802
มากกว่า 10 คน	1-3 คน	0.093	0.211	0.978
	4-6 คน	-0.544	0.216	0.098
	7-9 คน	-0.239	0.239	0.802

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน กับ ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 13

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 42.1-42.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	108	3.750	1.069	0.103
ไม่เคยทำ	213	3.958	1.163	0.080

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.027	1	319	0.870

42.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.093	1	3.093	2.413	0.121
ภายในกลุ่ม	408.870	319	1.282		
รวม	411.963	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.027 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.870 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 2.413 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.121 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 14

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 43.1-43.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	129	3.791	1.267	0.112
ไม่เคย	321	3.969	1.013	0.073

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
11.147	1	319	0.001

43.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.446	1	2.446	1.945	0.164
ภายในกลุ่ม	401.161	319	1.258		
รวม	403.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 11.147 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.945 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.164 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 15

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 44.1-44.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	226	4.075	1.103	0.073
ไม่เคย	95	3.474	1.060	0.109

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.294	1	319	0.588

44.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	24.202	1	24.202	20.349	0.000
ภายในกลุ่ม	379.405	318	1.189		
รวม	403.607	319			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.294 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.588 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น แสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 20.349 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 16

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 45.1-45.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	17	3.176	1.286	0.312
ไม่เต็มใจ	22	2.682	1.287	0.274
เฉยๆ	141	3.716	1.016	0.086
เต็มใจ	92	4.348	0.966	0.101
เต็มใจอย่างยิ่ง	49	4.286	1.000	0.143

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.213	4	316	0.305

45.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	71.970	4	17.992	16.783	0.000
ภายในกลุ่ม	338.765	316	1.072		
รวม	410.735	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.213 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.305 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 16.783 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 45.4

45.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.495	0.334	0.701
	เฉยๆ	-0.540	0.266	0.391
	เต็มใจ	-1.171	0.273	0.001*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.109	0.291	0.007*
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.495	0.334	0.701
	เฉยๆ	-1.034	0.237	0.001*
	เต็มใจ	-1.666	0.246	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.604	0.266	0.000*
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.540	0.266	0.391
	ไม่เต็มใจ	1.034	0.237	0.001*
	เต็มใจ	-0.632	0.139	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.569	0.172	0.028*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.171	0.273	0.001*
	ไม่เต็มใจ	1.666	0.246	0.000*
	เฉยๆ	0.632	0.139	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.062	0.183	0.998
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.109	0.291	0.007*
	ไม่เต็มใจ	1.604	0.266	0.000*
	เฉยๆ	0.569	0.172	0.028*
	เต็มใจ	-0.062	0.183	0.998

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง กับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับเฉยๆ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 17

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 46.1-46.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยเรียนรู้	129	3.922	1.254	0.110
ไม่เคยเรียนรู้	192	3.865	1.035	0.075

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.805	1	319	0.017

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.259	1	0.259	0.203	0.652
ภายในกลุ่ม	405.704	319	1.272		
รวม	405.963	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 5.805 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.203 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.652 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 47 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 1 ถึง 17

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ กับระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05	การทดสอบ ความแปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
จำนวนเพื่อนสนิท	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมนักศึกษา	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพ	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 47 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในปัจจัยเพศ ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา จำนวนเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

3.1.2 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดง

สมมติฐานที่ 18

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 48.1-48.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างเพศ กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	173	3.798	1.110	0.084
หญิง	148	4.277	0.989	0.081

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.717	1	319	0.191

48.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18.327	1	18.327	16.442	0.000
ภายในกลุ่ม	355.561	319	1.115		
รวม	373.888	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.717 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.191 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 16.442 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 19

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 49.1-49.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
17-19	70	3.957	1.083	0.129
20-22	225	4.053	1.051	0.070
23-25	26	3.808	1.357	

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.989	2	318	0.139

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.680	2	0.840	0.714	0.491
ภายในกลุ่ม	374.270	318	1.177		
รวม	375.950	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.989 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.139 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.714 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.491 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 20

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 50.1-50.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษา กับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.158	0.981	0.112
ชั้นปีที่ 2	93	3.989	1.166	0.121
ชั้นปีที่ 3	85	3.965	1.074	0.116
ชั้นปีที่ 4	67	3.985	1.066	0.130

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.573	3	317	0.633

50.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.874	3	0.625	0.537	0.658
ภายในกลุ่ม	368.974	317	1.164		
รวม	370.847	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.573 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.633 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.537 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.658 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 21

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 51.1-51.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างแผนการศึกษา กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ภาคปกติ	208	4.067	1.043	0.072
ภาคพิเศษ	113	3.956	1.153	0.108

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.975	1	319	0.324

51.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.911	1	0.911	0.778	0.379
ภายในกลุ่ม	373.836	319	1.172		
รวม	374.748	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.975 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.324 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.778 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.379 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 22

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 52.1-52.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุด กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	128	3.914	1.184	0.105
2.33-2.75	7	5.000	0.816	0.309
2.76-3.18	67	4.194	0.892	0.109
3.19-3.60	84	4.071	1.027	0.112
3.61-4.00	35	3.886	0.993	0.168

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.309	4	316	0.058

52.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.976	4	2.744	2.438	0.047
ภายในกลุ่ม	355.647	316	1.125		
รวม	366.623	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.309 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.058 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 2.438 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.047 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 52.4

52.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.90-2.32	2.33-2.75	-1.086	0.412	0.141
	2.76-3.18	-0.280	0.160	0.548
	3.19-3.60	-0.157	0.149	0.891
	3.61-4.00	0.028	0.202	1.000
2.33-2.75	1.90-2.32	1.086	0.412	0.141
	2.76-3.18	0.806	0.421	0.456
	3.19-3.60	0.926	0.417	0.295
	3.61-4.00	1.114	0.439	0.172

52.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.76-3.18	1.90-2.32	0.280	0.160	0.548
	2.33-2.75	-0.806	0.421	0.456
	3.19-3.60	0.123	0.174	0.974
	3.61-4.00	0.308	0.221	0.746
3.19-3.60	1.90-2.32	1.065	0.149	0.891
	2.33-2.75	0.129	0.417	0.295
	2.76-3.18	-0.393	0.174	0.974
	3.61-4.00	-0.150	0.213	0.944
3.61-4.00	1.90-2.32	1.215	0.202	1.000
	2.33-2.75	0.279	0.439	0.172
	2.76-3.18	-0.243	0.221	0.746
	3.19-3.60	0.150	0.213	0.944

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุด ในแต่ละช่วง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 23

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 53.1-53.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	121	3.818	1.125	0.102
2.33-2.75	-	-	-	-
2.76-3.18	59	4.288	1.035	0.135
3.19-3.60	109	4.119	0.979	0.094
3.61-4.00	32	4.125	1.100	0.194

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.385	3	317	0.247

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.500	3	3.500	3.125	0.026
ภายในกลุ่ม	355.051	317	1.120		
รวม	365.551	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 1.385 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.247 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 3.125 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.026 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 53.4

53.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.90-2.32	2.76-3.18	-0.470	0.168	0.052
	3.19-3.60	-0.301	0.140	0.202
	3.61-4.00	-0.307	0.210	0.547
2.76-3.18	1.90-2.32	0.470	0.168	0.052
	3.19-3.60	0.169	0.171	0.807
	3.61-4.00	0.163	0.232	0.920
3.19-3.60	1.90-2.32	0.301	0.140	0.202
	2.76-3.18	-0.169	0.171	0.807
	3.61-4.00	-0.006	0.213	1.000
3.61-4.00	1.90-2.32	0.307	0.210	0.547
	2.76-3.18	-0.163	0.232	0.920
	3.19-3.60	0.006	0.213	1.000

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุด ในแต่ละช่วง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 24

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 54.1-54.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างลำดับในกรอบครัว กับระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในกรอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	3.837	0.852	0.092
บุตรคนกลาง	73	3.863	1.326	0.155
บุตรคนสุดท้อง	93	4.032	1.037	0.108
บุตรคนเดียว	69	4.449	0.963	0.116

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.880	3	317	0.001

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	17.362	3	5.787	5.237	0.002
ภายในกลุ่ม	350.327	317	1.105		
รวม	367.688	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.784 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.503 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.717 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.542 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในกรอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 54.4

5.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ลำดับใน กรอบครัว (i)	ลำดับใน กรอบครัว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-0.026	0.167	0.999
	บุตรคนเล็ก	-0.195	0.157	0.674
	บุตรคนเดียว	-0.612	0.170	0.005*
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	0.026	0.167	0.999
	บุตรคนเล็ก	-0.169	0.164	0.787
	บุตรคนเดียว	-0.586	0.177	0.012*
บุตรคนเล็ก	บุตรคนโต	0.195	0.157	0.674
	บุตรคนกลาง	0.169	0.164	0.787
	บุตรคนเดียว	-0.417	0.167	0.103
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.612	0.170	0.005*
	บุตรคนกลาง	0.586	0.177	0.012*
	บุตรคนเล็ก	0.417	0.167	0.103

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าลำดับในกรอบครัวบุตรคนเดียว กับบุตรคนโต และบุตรคนกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 25

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 55.1-55.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างสถานภาพบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	271	4.070	1.085	0.066
แยกกันอยู่	43	3.791	1.059	0.162
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	3.714	0.113	0.421

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.078	2	318	0.925

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.588	2	1.794	1.533	0.218
ภายในกลุ่ม	372.213	318	1.170		
รวม	375.801	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.078 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.925 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.533 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.218 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 26

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 56.1-56.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดา และมารดา	127	4.079	0.878	0.078
ญาติพี่น้อง	4	5.000	0.000	0.000
เฉพาะบิดา	11	3.818	0.751	0.226
เฉพาะมารดา	18	4.111	0.758	0.179
เพื่อน	122	3.934	0.1297	0.117
คนเดียว	39	4.231	1.012	0.162

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.260	5	315	0.000

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.274	5	1.455	1.291	0.268
ภายในกลุ่ม	355.025	315	1.127		
รวม	362.299	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 7.260 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 1.291 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.268 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 27

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 57.1-57.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของบิดา กับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	136	4.279	1.001	0.086
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	3.689	1.041	0.155
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.067	0.944	0.172
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	94	3.957	1.163	0.120
เกษตรกร	5	4.000	1.225	0.548
รับจ้าง	1	3.000	-	-
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	3.100	0.738	0.233

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.731	5	314	0.601

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	23.928	6	3.988	3.623	0.002
ภายในกลุ่ม	345.623	314	1.101		
รวม	369.551	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.731 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.601 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.623 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากข้อมูลในข้อมูลอาชีพของบิดา คืออาชีพ

รับจ้างมีจำนวนน้อยกว่า 2 ค่า จึงไม่สามารถทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้

สมมติฐานที่ 28

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 58.1-58.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของมารดา กับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.000	1.022	0.108
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	3.707	1.101	0.172
พนักงานบริษัทเอกชน	41	4.122	1.122	0.175
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	105	4.229	1.076	0.105
เกษตรกร	7	4.143	0.900	0.340
รับจ้าง	4	4.250	0.500	0.250
พ่อบ้าน/ว่างงาน	20	3.900	0.852	0.191
อื่นๆ	14	3.857	1.231	0.329

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.126	7	313	0.347

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.785	7	1.398	1.248	0.276
ภายในกลุ่ม	350.514	313	1.120		
รวม	360.299	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.126 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.347 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.248 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.276 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 29

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 59.1-59.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท กับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	129	3.814	0.933	0.082
4-6 คน	104	4.250	1.155	0.113
7-9 คน	54	4.074	1.043	0.142
มากกว่า 10 คน	34	3.971	1.337	0.229

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.816	3	317	0.003

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.213	3	3.738	3.240	0.022
ภายในกลุ่ม	365.709	317	1.154		
รวม	376.922	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 4.816 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.240 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.022 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 59.4

59.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (i)	ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1-3 คน	4-6 คน	-0.436	0.142	0.025*
	7-9 คน	-0.260	0.174	0.526
	มากกว่า 10 คน	-0.157	0.207	0.903
4-6 คน	1-3 คน	0.436	0.142	0.025*
	7-9 คน	0.176	0.180	0.812
	มากกว่า 10 คน	0.279	0.212	0.630
7-9 คน	1-3 คน	0.260	0.174	0.526
	4-6 คน	-0.176	0.180	0.812
	มากกว่า 10 คน	0.103	0.235	0.979
มากกว่า 10 คน	1-3 คน	0.157	0.207	0.903
	4-6 คน	-0.279	0.212	0.630
	7-9 คน	-0.103	0.235	0.979

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน กับช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 30

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 60.1-60.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	108	3.944	0.965	0.093
ไม่เคยทำ	213	4.056	1.131	0.078

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.929	1	319	0.166

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.897	1	0.897	0.772	0.380
ภายในกลุ่ม	370.991	319	1.163		
รวม	371.888	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.929 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.166 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.772 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.380 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 31

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 61.1-61.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	129	3.946	1.063	0.094
ไม่เคย	192	4.099	1.071	0.077

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.001	1	319	0.974

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.811	1	1.811	1.589	0.208
ภายในกลุ่ม	363.740	319	1.10		
รวม	365.551	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.001 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.974 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.589 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.208 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 32

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 62.1-62.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	226	4.226	1.023	0.068
ไม่เคย	95	3.568	1.068	0.110

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.794	1	319	0.374

62.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.892	1	28.892	26.886	0.000
ภายในกลุ่ม	342.796	319	1.075		
รวม	371.688	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.794 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.374 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น แสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 26.886 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 33

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 63.1-63.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	17	3.059	1.144	0.277
ไม่เต็มใจ	22	2.864	0.889	0.190
เฉยๆ	141	3.915	0.989	0.083
เต็มใจ	92	4.424	0.997	0.104
เต็มใจอย่างยิ่ง	49	4.449	0.959	0.137

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.402	4	316	0.807

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df.	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	70.700	4	17.675	18.070	0.000
ภายในกลุ่ม	309.101	316	0.978		
รวม	379.801	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.402 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.807 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 18.070 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 59.4

63.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ระดับความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.195	0.319	0.965
	เฉยๆ	-0.856	0.254	0.024*
	เต็มใจ	-1.365	0.261	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.390	0.278	0.000*
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.195	0.319	0.85
	เฉยๆ	-0.1051	0.227	0.000*
	เต็มใจ	-1.560	0.235	0.000*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.585	0.254	0.000*

63.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.586	0.254	0.024*
	ไม่เต็มใจ	1.051	0.227	0.000*
	เต็มใจ	-0.509	0.133	0.006*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.534	0.164	0.033*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.365	0.261	0.000*
	ไม่เต็มใจ	1.560	0.235	0.000*
	เฉยๆ	0.509	0.133	0.006*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.025	0.175	1.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.390	0.278	0.000*
	ไม่เต็มใจ	1.585	0.254	0.000*
	เฉยๆ	0.534	0.164	0.033*
	เต็มใจ	0.025	0.175	1.000

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่า

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง กับเฉยๆ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับเฉยๆ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเฉยๆ กับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัย จัดให้ระดับเต็มใจ กับเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 34

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 64.1-64.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยเรียนรู้	129	4.132	1.114	0.098
ไม่เคยเรียนรู้	192	3.964	1.050	0.076

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.649	1	319	0.032

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.184	1	0.259	0.203	0.652
ภายในกลุ่ม	369.504	319	1.272		
รวม	371.688	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 4.649 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.203 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.652 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 65 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 18 ถึง 34

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ กับระดับอุปนัยความสมมูลในการ ดำเนินชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05	การทดสอบ ความแปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
จำนวนเพื่อนสนิท	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพ	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 65 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยความสมมูลในการดำเนินชีวิตมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในปัจจัยเพศ ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา จำนวนเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

3.1.3 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

สมมติฐานที่ 35

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 66.1-66.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างเพศ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	173	3.838	1.077	0.082
หญิง	148	4.182	0.990	0.081

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.343	1	319	0.558

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.9454	1	9.454	8.779	0.003
ภายในกลุ่ม	343.543	319	1.077		
รวม	352.997	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.343 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.558 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 8.779 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 36

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 67.1-67.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
17-19	70	3.986	1.056	0.126
20-22	225	3.982	1.039	0.069
23-25	26	3.923	1.262	0.248

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.788	2	318	0.456

67.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.087	2	0.043	0.038	0.962
ภายในกลุ่ม	358.761	318	1.128		
รวม	358.847	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.788 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.456 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.038 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.962 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 37

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 68.1-68.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษา กับระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะ ส่วนตน

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.000	1.071	0.123
ชั้นปีที่ 2	93	4.032	1.037	0.108
ชั้นปีที่ 3	85	3.965	1.052	0.114
ชั้นปีที่ 4	67	3.940	1.113	0.136

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.107	3	317	0.956

68.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.392	3	0.131	0.115	0.951
ภายในกลุ่ม	359.559	317	1.134		
รวม	359.950	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.107 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.956 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.115 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.951 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 38

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 69.1-69.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างแผนการศึกษา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ภาคปกติ	208	3.976	1.042	0.072
ภาคพิเศษ	113	4.009	1.106	0.104

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.283	1	319	0.595

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.079	1	0.079	0.070	0.792
ภายในกลุ่ม	361.871	319	1.134		
รวม	361.950	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.283 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.595 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.070 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.792 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 39

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 70.1-70.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	128	3.977	1.140	0.101
2.33-2.75	7	4.286	1.113	0.421
2.76-3.18	67	4.134	0.936	0.114
3.19-3.60	84	4.060	0.949	0.104
3.61-4.00	35	3.857	1.004	0.170

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.754	4	316	0.556

70.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.663	4	0.666	0.620	0.648
ภายในกลุ่ม	339.137	316	1.073		
รวม	341.801	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.754 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.556 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.620 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.648 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 40

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 71.1-71.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	121	3.884	1.082	0.098
2.33-2.75	-	-	-	-
2.76-3.18	59	4.203	1.079	0.141
3.19-3.60	109	4.064	0.946	0.091
3.61-4.00	32	3.844	1.139	0.201

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.988	3	317	0.399

71.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.291	3	1.764	1.622	0.184
ภายในกลุ่ม	344.709	317	1.087		
รวม	350.000	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.988 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.399 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.622 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.399 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 41

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 72.1-72.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างลำดับในครอบครัว กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	3.791	0.984	0.106
บุตรคนกลาง	73	4.055	1.129	0.132
บุตรคนสุดท้อง	93	3.968	1.005	0.104
บุตรคนเดียว	69	4.377	0.987	0.119

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.864	3	317	0.460

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.628	3	4.543	4.323	0.005
ภายในกลุ่ม	333.120	317	1.051		
รวม	346.748	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.864 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.460 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 4.323 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวตน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผล การทดสอบดังตารางที่ 72.4

72.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ลำดับใน ครอบครัว (i)	ลำดับใน ครอบครัว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-0.264	0.163	0.455
	บุตรคนเล็ก	-0.177	0.153	0.722
	บุตรคนเดียว	-0.586	0.166	0.006*
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	0.264	0.163	0.455
	บุตรคนเล็ก	0.087	0.160	0.961
	บุตรคนเดียว	-0.322	0.172	0.323
บุตรคนเล็ก	บุตรคนโต	0.177	0.153	0.722
	บุตรคนกลาง	-0.087	0.160	0.961
	บุตรคนเดียว	-0.409	0.163	0.100
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.586	0.166	0.006*
	บุตรคนกลาง	0.322	0.172	0.323
	บุตรคนเล็ก	0.409	0.163	0.100

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าลำดับในครอบครัวบุตรคนเดียว กับบุตรคนโต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 42

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 73.1-73.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างสถานภาพบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	271	3.982	1.059	0.064
แยกกันอยู่	43	4.116	0.956	0.146
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	4.286	1.113	0.421

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.264	2	318	0.768

73.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.233	2	0.616	0.562	0.571
ภายในกลุ่ม	348.755	318	1.097		
รวม	349.988	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.264 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.768 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 0.562 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.571 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 43

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 74.1-74.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดา และมารดา	127	3.874	0.951	0.084
ญาติพี่น้อง	4	5.000	0.816	0.408
เฉพาะบิดา	11	4.182	0.982	0.296
เฉพาะมารดา	18	4.278	0.752	0.177
เพื่อน	122	4.049	1.134	0.103
คนเดียว	39	4.077	1.133	0.181

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.491	5	315	0.192

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.244	5	1.649	1.529	0.180
ภายในกลุ่ม	339.706	315	1.078		
รวม	347.950	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.491 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.192 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.529 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.180 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 44

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะส่วนตน แตกต่างกัน

ตารางที่ 75.1-75.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของบิดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ ส่วนตน

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	136	4.088	1.022	0.088
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	3.911	0.973	0.145
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.200	0.887	0.162
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	94	3.936	1.162	0.120
เกษตรกร	5	3.600	0.548	0.245
รับจ้าง	1	3.000	-	-
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	3.500	0.850	0.269

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.799	5	314	0.551

75.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.297	6	1.216	1.128	0.346
ภายในกลุ่ม	338.703	314	1.079		
รวม	346.000	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.799 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.551 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 1.128 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.346 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 45

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 76.1-76.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของมารดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	3.921	0.980	0.104
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	3.780	1.013	0.158
พนักงานบริษัทเอกชน	41	4.073	1.034	0.162
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	105	4.210	1.071	0.105
เกษตรกร	7	4.143	1.069	0.404
รับจ้าง	4	3.500	0.577	0.289
พ่อบ้าน/ว่างงาน	20	3.800	0.768	0.172
อื่นๆ	14	3.500	1.345	0.359

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.214	7	313	0.295

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.770	7	1.824	1.729	0.102
ภายในกลุ่ม	330.202	313	1.055		
รวม	342.972	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.214 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.295 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.729 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.102 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 46

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 77.1-77.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท กับระดับอุปนิสัยแสดง กลุ่ม ชัยชนะส่วนตัว

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	129	3.837	0.950	0.084
4-6 คน	104	4.173	1.056	0.104
7-9 คน	54	4.110	0.984	0.134
มากกว่า 10 คน	34	3.912	1.485	0.255

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.383	3	317	0.005

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.465	3	2.488	2.225	0.085
ภายในกลุ่ม	354.535	317	1.118		
รวม	362.000	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 4.383 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 2.225 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.085 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 47

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล แตกต่างกัน

ตารางที่ 78.1-78.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประวัติการทำงาน พิเศษ หรือรายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	108	3.926	0.983	0.095
ไม่เคยทำ	231	4.028	1.077	0.074

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.286	1	319	0.593

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.749	1	0.749	0.684	0.409
ภายในกลุ่ม	349.238	319	1.095		
รวม	349.988	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.286 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.593 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.684 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.409 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 48

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 79.1-79.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	129	3.907	1.071	0.094
ไม่เคย	192	4.047	1.025	0.074

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.712	1	319	0.399

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.510	1	1.510	1.386	0.240
ภายในกลุ่ม	347.462	319	1.089		
รวม	348.972	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.712 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.399 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.386 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.240 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 49

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 80.1-80.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	226	4.080	1.034	0.069
ไม่เคย	95	3.811	1.055	0.108

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.286	1	319	0.593

80.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.844	1	4.844	4.477	0.035
ภายในกลุ่ม	345.156	319	1.082		
รวม	350.000	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.286 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.593 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น แสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 4.477 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 50

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตารางที่ 81.1-81.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	17	3.471	1.125	0.273
ไม่เต็มใจ	22	3.636	1.177	0.251
เฉยๆ	141	3.979	0.952	0.080
เต็มใจ	92	4.174	1.065	0.111
เต็มใจอย่างยิ่ง	49	4.163	1.028	0.147

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.296	4	316	0.271

81.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df.	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.777	4	2.944	2.818	0.025
ภายในกลุ่ม	330.174	316	1.045		
รวม	341.950	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.296 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.271 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 2.818 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 81.4

81.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.166	0.330	0.993
	เฉยๆ	-0.508	0.262	0.443
	เต็มใจ	-0.703	0.270	0.150
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.693	0.288	0.218
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.166	0.330	0.993
	เฉยๆ	-0.342	0.234	0.711
	เต็มใจ	-0.538	0.243	0.299
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.527	0.262	0.403
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.508	0.262	0.443
	ไม่เต็มใจ	0.342	0.234	0.711
	เต็มใจ	-0.195	0.137	0.730
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.185	0.170	0.880

8.1.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.703	0.270	0.150
	ไม่เต็มใจ	0.538	0.243	0.299
	เฉยๆ	0.19	0.137	0.730
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.011	0.181	1.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.693	0.288	0.218
	ไม่เต็มใจ	0.527	0.262	0.403
	เฉยๆ	0.185	0.170	0.880
	เต็มใจ	-0.011	0.181	1.000

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ในแต่ละระดับไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 51

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 82.1-82.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยเรียนรู้	129	4.062	1.109	0.098
ไม่เคยเรียนรู้	192	3.969	1.002	0.072

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.916	1	319	0.089

82.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.671	1	0.671	0.613	0.434
ภายในกลุ่ม	349.316	319	1.095		
รวม	349.988	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.916 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.089 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.613 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.434 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 83 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 35 ถึง 51

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05	การทดสอบ ความแปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
จำนวนเพื่อนสนิท	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 83 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตนมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในปัจจัยเพศ ลำดับในครอบครัว ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

3.1.4 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

สมมติฐานที่ 52

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 84.1-84.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างเพศ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	173	3.936	1.057	0.080
หญิง	148	4.297	1.020	0.084

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.425	1	319	0.515

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.388	1	10.388	9.599	0.002
ภายในกลุ่ม	345.219	319	1.082		
รวม	355.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.425 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.515 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 9.599 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 53

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 85.1-85.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
17-19	70	4.114	1.001	0.120
20-22	225	4.080	1.036	0.069
23-25	26	4.231	1.366	0.268

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.810	2	318	0.062

85.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.549	2	0.274	0.245	0.783
ภายในกลุ่ม	356.261	318	1.120		
รวม	256.810	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.810 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.062 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.245 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.783 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 54

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 86.1-86.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.132	1.037	0.119
ชั้นปีที่ 2	93	4.075	1.035	0.107
ชั้นปีที่ 3	85	4.000	1.113	0.121
ชั้นปีที่ 4	67	4.224	0.997	0.122

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.050	3	317	0.985

86.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.011	3	0.670	0.609	0.609
ภายในกลุ่ม	348.799	317	1.100		
รวม	350.810	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.050 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.985 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.609 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.609 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 55

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 87.1-87.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างแผนการศึกษา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

87.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ภาคปกติ	208	4.067	1.047	0.073
ภาคพิเศษ	113	4.097	1.149	0.108

87.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.053	1	319	0.305

87.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.066	1	0.066	0.056	0.813
ภายในกลุ่ม	374.987	319	1.176		
รวม	375.053	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.053 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.305 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.056 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.813 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 56

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 88.1-88.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

88.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	128	4.016	1.150	0.102
2.33-2.75	7	5.286	0.756	0.286
2.76-3.18	67	4.284	0.966	0.118
3.19-3.60	84	4.060	0.949	0.104
3.61-4.00	35	4.057	0.873	0.147

88.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.275	4	316	0.280

88.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.138	4	3.284	3.111	0.016
ภายในกลุ่ม	333.597	316	1.056		
รวม	346.735	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.275 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.280 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.111 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาแล้วสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 88.4

88.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1.90-2.32	2.33-2.75	-1.270	0.399	0.040*
	2.76-3.18	-0.268	0.155	0.560
	3.19-3.60	-0.044	0.144	0.999
	3.61-4.00	-0.042	0.196	1.000
2.33-2.75	1.90-2.32	1.270	0.399	0.040*
	2.76-3.18	1.002	0.408	0.200
	3.19-3.60	1.226	0.404	0.059
	3.61-4.00	1.229	0.425	0.083

88.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

ช่วงผลการศึกษา (i)	ช่วงผลการศึกษา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.76-3.18	1.90-2.32	0.268	0.155	0.560
	2.33-2.75	-1.002	0.408	0.200
	3.19-3.60	0.224	0.168	0.777
	3.61-4.00	0.226	0.214	0.891
3.19-3.60	1.90-2.32	0.044	0.144	0.999
	2.33-2.75	-1.226	0.404	0.059
	2.76-3.18	-0.224	0.168	0.777
	3.61-4.00	0.002	0.207	1.000
3.61-4.00	1.90-2.32	0.042	0.196	1.000
	2.33-2.75	-1.229	0.425	0.083
	2.76-3.18	-0.226	0.214	0.891
	3.19-3.60	-0.002	0.207	1.000

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุด 1.90-2.32 กับช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาต่ำสุด 2.33-2.75 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 57

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 89.1-89.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม

89.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	121	3.934	1.101	0.100
2.33-2.75	-	-	-	-
2.76-3.18	59	4.203	1.156	0.151
3.19-3.60	109	4.138	0.976	0.094
3.61-4.00	32	4.281	0.991	0.175

89.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.668	3	317	0.572

89.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.123	3	1.708	1.519	0.210
ภายในกลุ่ม	356.435	317	1.124		
รวม	361.558	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.668 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.572 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.519 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.210 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 58

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 90.1-90.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างลำดับในครอบครัว กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

90.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	3.814	1.046	0.113
บุตรคนกลาง	73	4.219	1.133	0.133
บุตรคนสุดท้อง	93	4.054	0.982	0.102
บุตรคนเดียว	69	4.420	0.961	0.116

90.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.063	3	317	0.105

90.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.340	3	3	4.809	0.003
ภายในกลุ่ม	337.059	317	317		
รวม	352.399	320	320		

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.063 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.105 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 4.809 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 90.4

90.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ลำดับในครอบครัว (i)	ลำดับในครอบครัว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-0.405	0.164	0.109
	บุตรคนเล็ก	-0.240	0.154	0.492
	บุตรคนเดียว	-0.606	0.167	0.005*
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	0.405	0.164	0.109
	บุตรคนเล็ก	0.165	0.161	0.789
	บุตรคนเดียว	-0.201	0.173	0.718
บุตรคนเล็ก	บุตรคนโต	0.240	0.154	0.492
	บุตรคนกลาง	-0.165	0.161	0.789
	บุตรคนเดียว	-0.367	0.164	0.714
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.606	0.167	0.005*
	บุตรคนกลาง	0.201	0.173	0.718
	บุตรคนเล็ก	0.367	0.164	0.174

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าลำดับในครอบครัวบุตรคนเดียว กับบุตรคนโต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 59

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 91.1-91.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างสถานภาพบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

91.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	271	4.096	1.071	0.065
แยกกันอยู่	43	4.070	0.985	0.150
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	4.286	1.113	0.421

91.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.333	2	318	0.717

91.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.281	2	0.141	0.125	0.882
ภายในกลุ่ม	357.725	318	1.125		
รวม	358.006	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.333 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.717 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.125 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.882 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 60

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 92 92.1-92.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มซัยชนะในสังคม

92.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มซัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดา และมารดา	127	3.992	0.947	0.084
ญาติพี่น้อง	4	4.500	0.577	0.289
เฉพาะบิดา	11	4.273	1.104	0.333
เฉพาะมารดา	18	4.389	0.698	0.164
เพื่อน	122	4.189	1.131	0.102
คนเดียว	39	4.000	1.318	0.211

92.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.859	5	315	0.015

92.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.283	5	1.057	0.937	0.457
ภายในกลุ่ม	355.116	315	1.127		
รวม	360.399	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 2.859 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 0.937 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.457 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 61

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 93.1-93.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของบิดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

93.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	136	4.125	1.112	0.095
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	3.978	0.988	0.147
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.133	1.074	0.196
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	94	4.170	1.033	0.107
เกษตรกร	5	4.000	0.707	0.316
รับจ้าง	1	2.000	-	-
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	3.300	0.675	0.213

93.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.972	5	314	0.435

93.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.033	6	2.005	1.806	0.097
ภายในกลุ่ม	348.696	314	1.110		
รวม	360.729	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.972 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.435 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 1.806 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.097 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 62

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

 H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

 H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 94.1-94.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของมารดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

94.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	3.955	1.043	0.111
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	3.756	1.241	0.194
พนักงานบริษัทเอกชน	41	4.268	1.119	0.175
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	105	4.333	0.987	0.096
เกษตรกร	7	4.143	0.690	0.261
รับจ้าง	4	4.000	0.816	0.408
พ่อบ้าน/ว่างงาน	20	4.000	0.649	0.145
อื่นๆ	14	4.071	1.328	0.355

94.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.809	7	313	0.008

94.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.850	7	1.979	1.797	0.087
ภายในกลุ่ม	344.549	313	1.101		
รวม	358.399	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.809 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.797 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.087 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 63

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 95.1-95.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท กับระดับอุปนิสัยแสดงกลุ่ม ชัยชนะในสังคม

95.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	129	3.868	1.011	0.089
4-6 คน	104	4.346	0.983	0.096
7-9 คน	54	4.130	1.029	0.140
มากกว่า 10 คน	34	4.029	1.337	0.229

95.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.731	3	317	0.160

95.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.368	3	4.456	4.090	0.007
ภายในกลุ่ม	345.361	317	1.089		
รวม	358.729	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.731 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.160 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 4.090 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 95.4

95.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (i)	ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
1-3 คน	4-6 คน	-0.478	0.138	0.008*
	7-9 คน	-0.261	0.169	0.497
	มากกว่า 10 คน	-0.161	0.201	0.887
4-6 คน	1-3 คน	0.478	0.138	0.008*
	7-9 คน	0.217	0.175	0.676
	มากกว่า 10 คน	0.317	0.206	0.502
7-9 คน	1-3 คน	0.261	0.169	0.497
	4-6 คน	-0.217	0.175	0.676
	มากกว่า 10 คน	0.100	0.229	0.979
มากกว่า 10 คน	1-3 คน	0.161	0.201	0.887
	4-6 คน	-0.317	0.206	0.502
	7-9 คน	-0.100	0.229	0.979

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน กับช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 64

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 96.1-96.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

96.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	108	3.907	1.046	0.101
ไม่เคยทำ	213	4.188	1.061	0.073

96.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.292	1	319	0.589

96.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.634	1	5.634	5.055	0.025
ภายในกลุ่ม	355.562	319	1.115		
รวม	361.196	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 0.292 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.589 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 5.055 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 65

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 97.1-97.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

97.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	129	4.016	1.000	0.088
ไม่เคย	192	4.141	1.095	0.079

97.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.836	1	319	0.176

97.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.208	1	1.208	1.079	0.300
ภายในกลุ่ม	357.172	319	1.120		
รวม	358.380	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.836 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.176 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.079 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.300 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 66

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 98.1-98.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

98.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	226	4.212	0.988	0.066
ไม่เคย	95	3.842	1.170	0.120

98.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.801	1	319	0.181

98.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.171	1	9.171	8.396	0.004
ภายในกลุ่ม	348.437	319	1.092		
รวม	357.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.801 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.181 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น แสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 8.396 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 67

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 99.1-99.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

99.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	17	3.412	1.417	0.344
ไม่เต็มใจ	2	3.818	1.140	0.243
เฉยๆ	141	3.965	1.052	0.089
เต็มใจ	92	4.380	0.912	0.095
เต็มใจอย่างยิ่ง	49	4.408	0.977	0.140

99.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.492	4	316	0.204

99.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df.	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	24.228	4	6.057	5.701	0.000
ภายในกลุ่ม	335.735	316	1.062		
รวม	359.963	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.2492 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.204 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 5.701 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 99.4

99.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.406	0.333	0.828
	เฉยๆ	-0.553	0.265	0.361
	เต็มใจ	-0.969	0.272	0.014*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.996	0.290	0.020*
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.406	0.333	0.828
	เฉยๆ	-0.146	0.236	0.984
	เต็มใจ	-0.562	0.245	0.262
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.590	0.265	0.292
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.553	0.265	0.361
	ไม่เต็มใจ	0.146	0.236	0.984
	เต็มใจ	-0.416	0.138	0.062
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.444	0.171	0.153

99.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast (ต่อ)

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.969	0.272	0.014*
	ไม่เต็มใจ	0.562	0.245	0.262
	เฉยๆ	0.416	0.138	0.062
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.028	0.182	1.000
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.996	0.290	0.020*
	ไม่เต็มใจ	0.590	0.265	0.292
	เฉยๆ	0.444	0.171	0.153
	เต็มใจ	0.028	0.182	1.000

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง กับ เต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 68

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 100.1-100.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยเรียนรู้	129	4.186	1.037	0.091
ไม่เคยเรียนรู้	192	4.047	1.084	0.078

100.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.381	1	319	0.537

100.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.494	1	1.494	1.317	0.252
ภายในกลุ่ม	362.113	319	1.135		
รวม	363.607	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.381 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.537 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.317 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.252 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 101 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 52 ถึง 68

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ กับระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05	การทดสอบ ความแปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
จำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 101 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในปัจจัยเพศ ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

3.1.5 คุณลักษณะทั่วไปกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 69

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 102.1-102.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างเพศ กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	173	3.873	1.071	0.081
หญิง	148	4.196	1.021	0.084

102.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.017	1	319	0.897

102.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.327	1	83.327	7.579	0.006
ภายในกลุ่ม	350.520	319	1.099		
รวม	358.847	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.017 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.897 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 7.579 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีเพศแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 70

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 103.1-103.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงอายุกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	70	4.043	0.666	0.119
20-22	225	4.018	1.039	0.069
23-25	26	4.154	1.317	0.258

103.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.850	2	318	0.159

103.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.438	2	0.219	0.197	0.822
ภายในกลุ่ม	354.185	318	1.114		
รวม	354.623	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.850 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.159 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.197 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.822 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของอายุแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 71

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 104.1-104.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษา กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	76	4.066	1.037	0.119
ชั้นปีที่ 2	93	4.065	1.019	0.106
ชั้นปีที่ 3	85	4.000	1.058	0.115
ชั้นปีที่ 4	67	4.000	1.101	0.135

104.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.035	3	317	0.991

104.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.339	3	0.113	0.102	0.959
ภายในกลุ่ม	350.284	317	1.105		
รวม	350.623	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.035 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.991 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.102 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.959 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 72

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 105.1-105.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างแผนการศึกษา กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

แผนการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ภาคปกติ	208	3.995	1.043	0.072
ภาคพิเศษ	113	3.991	1.169	0.110

105.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.808	1	319	0.369

105.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.001	1	0.001	0.001	0.975
ภายในกลุ่ม	377.986	319	1.185		
รวม	377.988	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.808 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.369 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.001 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.975 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีแผนการศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 73

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 106.1-106.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	128	3.953	1.156	0.102
2.33-2.75	7	4.714	1.113	0.421
2.76-3.18	67	4.209	0.946	0.116
3.19-3.60	84	4.012	0.963	0.105
3.61-4.00	35	3.943	0.938	0.158

106.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.062	4	316	0.375

106.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.456	4	1.614	1.486	0.206
ภายในกลุ่ม	343.096	316	1.086		
รวม	343.096	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวน 349.55111 โดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.062 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.375 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.486 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.206 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 74

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 107.1-107.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

107.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงผลการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.90-2.32	121	3.893	1.071	0.097
2.33-2.75	-	-	-	-
2.76-3.18	59	4.220	1.084	0.141
3.19-3.60	109	4.110	0.956	0.092
3.61-4.00	32	4.031	1.031	0.182

107.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.672	3	317	0.570

107.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.087	3	1.696	1.593	0.191
ภายในกลุ่ม	337.387	317	1.064		
รวม	342.474	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.672 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.570 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.593 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.191 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 75

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังแตกต่างกัน

ตารางที่ 108.1-108.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างลำดับในครอบครัว กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

108.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	86	3.837	1.004	0.108
บุตรคนกลาง	73	4.068	1.134	0.133
บุตรคนสุดท้อง	93	4.011	1.016	0.105
บุตรคนเดียว	69	4.391	0.973	0.117

108.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.197	3	317	0.311

108.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.073	3	4.024	3.776	0.011
ภายในกลุ่ม	337.802	317	1.066		
รวม	349.875	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.197 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.311 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.776 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.011 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 108.4

108.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ลำดับใน ครอบครัว (i)	ลำดับใน ครอบครัว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	-0.231	0.164	0.577
	บุตรคนเล็ก	-0.174	0.154	0.738
	บุตรคนเดียว	-0.554	0.167	0.013*
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	0.231	0.164	0.577
	บุตรคนเล็ก	0.058	0.161	0.988
	บุตรคนเดียว	-0.323	0.173	0.327
บุตรคนเล็ก	บุตรคนโต	0.174	0.154	0.738
	บุตรคนกลาง	-0.058	0.161	0.988
	บุตรคนเดียว	-0.381	0.164	0.148
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.554	0.167	0.013*
	บุตรคนกลาง	0.323	0.173	0.327
	บุตรคนเล็ก	0.381	0.164	0.148

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าลำดับในครอบครัวบุตรคนเดียว กับบุตรคนโต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 76

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังแตกต่างกัน

ตารางที่ 109.1-109.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างสถานภาพบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยกลุ่ม ชัยชนะในสังคม

109.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	271	4.011	1.070	0.065
แยกกันอยู่	43	4.093	0.971	0.148
บิดา/มารดาเสียชีวิต	7	4.286	1.113	0.421

109.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.227	2	318	0.797

109.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.724	2	0.362	0.324	0.724
ภายในกลุ่ม	356.023	318	1.120		
รวม	356.748	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.227 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.797 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.324 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.724 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 77

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 110.1-110.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

110.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดา และมารดา	127	3.906	0.971	0.086
ญาติพี่น้อง	4	5.000	0.816	0.408
เฉพาะบิดา	11	4.182	0.982	0.296
เฉพาะมารดา	18	4.278	0.752	0.177
เพื่อน	122	4.082	1.147	0.104
คนเดียว	39	3.974	1.224	0.196

110.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.630	5	315	0.152

110.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.532	5	1.506	1.332	0.250
ภายในกลุ่ม	356.268	315	1.131		
รวม	363.801	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal Variances คำนวณได้ 1.630 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.152 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.332 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.250 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีสถานภาพบิดา/มารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 78

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

 H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

 H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 111.1-111.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของบิดา กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

111.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	136	4.103	1.070	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	3.956	0.976	0.145
พนักงานบริษัทเอกชน	30	4.167	0.986	0.180
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	94	4.021	1.077	0.111
เกษตรกร	5	3.800	0.837	0.374
รับจ้าง	1	2.000	-	-
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	3.500	0.850	0.269

111.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.255	5	314	0.937

111.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.729	6	1.455	1.336	0.241
ภายในกลุ่ม	341.894	314	1.089		
รวม	350.623	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.255 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.937 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.336 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.241 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 79

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีอาชีพมารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 112.1-112.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างอาชีพของมารดา กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

112.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	3.978	0.988	0.105
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	3.854	1.108	0.173
พนักงานบริษัทเอกชน	41	4.195	1.100	0.172
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	105	4.229	1.031	0.101
เกษตรกร	7	4.000	0.816	0.309
รับจ้าง	4	4.000	0.816	0.408
พ่อบ้าน/ว่างงาน	20	3.900	0.788	0.176
อื่นๆ	14	3.857	1.292	0.345

112.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.426	7	313	0.194

112.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.209	7	1.030	0.966	0.456
ภายในกลุ่ม	333.545	313	1.066		
รวม	340.754	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 1.426 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.194 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 7 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.966 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.456 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มี 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 80

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มี 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มี 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 113.1-113.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างจำนวนเพื่อนสนิท กับระดับอุปนัยแสดงกลุ่มชัยชนะในสังคม

113.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-3 คน	129	3.814	0.982	0.086
4-6 คน	104	4.279	1.047	0.103
7-9 คน	54	4.074	1.061	0.144
มากกว่า 10 คน	34	3.971	1.403	0.241

113.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.513	3	317	0.059

113.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	12.678	3	4.226	3.710	0.012
ภายในกลุ่ม	361.123	317	1.139		
รวม	373.801	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.513 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.059 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 3.710 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีช่วงของจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 113.4

113.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท (i)	ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
1-3 คน	4-6 คน	-0.465	0.141	0.013*
	7-9 คน	-0.260	0.173	0.521
	มากกว่า 10 คน	-0.157	0.206	0.901
4-6 คน	1-3 คน	0.465	0.141	0.013*
	7-9 คน	0.205	0.179	0.727
	มากกว่า 10 คน	0.308	0.211	0.545
7-9 คน	1-3 คน	0.260	0.173	0.521
	4-6 คน	-0.205	0.179	0.727
	มากกว่า 10 คน	0.03	0.234	0.978
มากกว่า 10 คน	1-3 คน	0.157	0.2060	0.901
	4-6 คน	-0.308	0.211	0.545
	7-9 คน	-0.103	0.234	0.978

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่าช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 1-3 คน กับช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท 4-6 คน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 81

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ตารางที่ 114.1-114.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริม กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

114.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประวัติการทำงาน พิเศษ หรือรายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยทำ	108	3.907	1.028	0.099
ไม่เคยทำ	213	4.080	1.072	0.073

114.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.087	1	319	0.768

114.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.130	1	2.130	1.905	0.169
ภายในกลุ่ม	356.717	319	1.118		
รวม	358.847	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.087 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.768 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.905 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.169 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ หรือรายได้เสริมแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 82

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยัง แตกต่างกัน

ตารางที่ 115.1-115.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

115.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับ ผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคย	129	3.930	1.055	0.093
ไม่เคย	192	4.083	1.060	0.077

115.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.005	1	319	0.945

115.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.809	1	1.809	1.616	0.205
ภายในกลุ่ม	357.039	319	1.119		
รวม	358.847	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.005 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.945 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 1.616 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.205 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 83

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 116.1-116.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

116.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	226	4.119	1.024	0.068
ไม่เคย	95	3.779	1.113	0.114

116.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.028	1	319	0.311

116.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.756	1	7.756	7.026	0.008
ภายในกลุ่ม	352.132	319	1.104		
รวม	359.888	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances จำนวนได้ 1.028 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.311 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้น แสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test จำนวนได้ 7.026 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 84

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ แตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 117.1-117.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

117.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	17	3.294	1.263	0.306
ไม่เต็มใจ	22	3.363	1.136	0.242
เฉยๆ	141	3.957	1.013	0.085
เต็มใจ	92	4.250	0.990	0.103
เต็มใจอย่างยิ่ง	49	4.306	0.983	0.140

117.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.887	4	316	0.472

117.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df.	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	21.528	4	5.382	5.122	0.001
ภายในกลุ่ม	332.023	316	1.051		
รวม	353.551	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 0.887 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.472 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 5.122 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ได้ผลการทดสอบดังตารางที่ 117.4

117.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ความเต็มใจ (i)	ความเต็มใจ (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.342	0.331	0.899
	เฉยๆ	-0.663	0.263	0.177
	เต็มใจ	0.956	0.271	0.015*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.012	0.289	0.017*
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.342	0.331	0.899
	เฉยๆ	-0.321	0.235	0.760
	เต็มใจ	-0.614	0.243	0.177
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.670	0.263	0.169
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.663	0.263	0.177
	ไม่เต็มใจ	0.321	0.235	0.760
	เต็มใจ	-0.293	0.137	0.341
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.349	0.170	0.381
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.956	0.271	0.015*
	ไม่เต็มใจ	0.614	0.243	0.177
	เฉยๆ	0.293	0.137	0.341
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.056	0.181	0.999
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	1.012	0.289	0.017*
	ไม่เต็มใจ	0.670	0.263	0.169
	เฉยๆ	0.349	0.170	0.381
	เต็มใจ	0.056	0.181	0.999

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Multiple Contrast ผลปรากฏว่า ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง กับเต็มใจ และเต็มใจอย่างยิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 85

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตารางที่ 118.1-118.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระหว่างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

118.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยเรียนรู้	129	4.070	1.105	0.097
ไม่เคยเรียนรู้	192	3.979	1.038	0.075

118.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.139	1	319	0.145

118.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.633	1	0.633	0.558	0.456
ภายในกลุ่ม	362.289	319	1.136		
รวม	362.922	320			

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances คำนวณได้ 2.139 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.145 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่า F-Test คำนวณได้ 0.558 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.456 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 119 แสดงการสรุปการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 69 ถึง 85

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ กับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05	การทดสอบ ความแปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
เพศ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
อายุ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
แผนการศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ลำดับในครอบครัว	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
สถานภาพของบิดา/มารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
จำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 119 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในปัจจัยเพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และ ผลการศึกษาเฉลี่ยรวมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยระดับพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยระดับแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลแสดงดังตารางที่ 120

ตารางที่ 120 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และ ผลการศึกษาเฉลี่ยรวมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับอุปนิสัยระดับพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยระดับแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

	ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (N=321)	ผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม (N=321)
อุปนิสัยระดับพื้นฐานทางอารมณ์	0.080	0.158*
อุปนิสัยระดับแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต	0.033	0.133*
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล	0.003	0.050
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	0.017	0.109
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	0.016	0.087

*สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 120 พบว่า ผลการศึกษาเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด มีความสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการการศึกษาเฉลี่ยสะสม กับอุปนิสัยระดับพื้นฐานทางอารมณ์ และ อุปนิสัยระดับแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนความสัมพันธ์อื่นๆ นั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลใน
การดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง อุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะใน
สังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test)

สมมติฐาน

ทำการศึกษา นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย (อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_{0-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน

H_{1-m} : นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4
ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 121.1-121.2 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับ
ผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง กับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัย
ที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่ง

121.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	เคยเรียนรู้	129	3.922	1.254
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.865	1.035
อุปนิสัยแสดง	เคยเรียนรู้	129	4.132	1.114
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.964	1.050
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	เคยเรียนรู้	129	4.031	1.185
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.932	0.938
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	เคยเรียนรู้	129	3.884	1.170
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.932	1.003
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	เคยเรียนรู้	129	3.946	1.070
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.911	0.964
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	เคยเรียนรู้	129	4.132	1.034
	ไม่เคยเรียนรู้	192	4.109	1.070
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา	เคยเรียนรู้	129	4.109	1.091
	ไม่เคยเรียนรู้	192	4.182	1.009

121.1 ค่าทางสถิติทั่วไป (ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับ ผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง	เคยเรียนรู้	129	4.062	1.059
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.833	1.080
อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้อยู่เสมอ	เคยเรียนรู้	129	4.341	0.996
	ไม่เคยเรียนรู้	192	4.036	1.132
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	เคยเรียนรู้	129	4.062	1.109
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.969	1.002
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	เคยเรียนรู้	129	4.186	1.037
	ไม่เคยเรียนรู้	192	4.047	1.084
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	เคยเรียนรู้	129	4.070	1.105
	ไม่เคยเรียนรู้	192	3.979	1.038

จากตารางที่ 121.1 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการเรียนรู้ทุกอุปนิสัย ยกเว้น อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่ำกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการเรียนรู้

121.2 การทดสอบความแปรปรวน

อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0.017	0.652
อุปนิสัยแสดง	0.032*	0.171
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0.000*	0.407
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.096	0.691
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0.091	0.765
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.954	0.852
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา	0.393	0.535
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง	0.650	0.062
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0.938	0.014*
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว	0.089	0.434
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม	0.537	0.252
7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	0.145	0.456

*ค่านัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05

จากตารางที่ 121.2 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test for Equal of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการทดสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การทดสอบอุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน มีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด

คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันในการทดสอบอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

และเมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig. (2- tailed) ของ Equal variances assumed) น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 แล้วพบว่านักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้น ปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คม ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved